

Čestitamo za dan republike

GLAS

Leto XXVII. Številka 91

Kranj, sreda, 27. 11. 1974

Cena: 1 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jbsenice, Kranj, Radovljica, Skofja Loka in Trzin — Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

4. STRAN:

Združevanje ni moda, marveč ekonomska nuja

8. stran:

In Ukčev Fronc je stopil na mizo ...

17. stran:

Danes vas, jutri mesto

21. stran:

Halo, 94!

23. STRAN:

Mladi kolesar kranjske Save Bojan Ropret in ekipa Save

Včeraj odbornik, danes delegat

Že nekaj časa smo v našem družbenem življenju priča tako imenovanemu delegatskemu sistemu. Dobro pol leta je minilo od skupščinskih volitev, ko so nekdanje odbornike v dvoranah občinskih skupščin zamenjali delegati. Prav zdaj smo pred drugimi volitvami. Delegatski sistem vnašamo v samoupravne interesne skupnosti. Pripravljamo pa se na enako organiziranje krajevnih skupnosti, najvišjih organov družbenopolitičnih organizacij itd. Čeprav je najbrž še prekmalu ocenjevati, kako se v praksi uresničuje delegatski sistem, najbrž že lahko primerjamo, kakšne so razlike med nekdanjim odborniškim in današnjim sistemom.

Nekateri, recimo takšni, ki so se težko poslovali od nekdanjega odborniškega sistema, so napovedovali, da bodo poslej razprave v občinskih skupščinah manj kvalitetne. Menili so, da je sedanji delegatski sistem preveč zapleten in da se v njem še dolgo časa ne bom znašli. Slišati je bilo pripombe, da še nismo zreli za neposredno

odločanje tako kot je začrtano sedaj, da tudi materialno nismo na to pripravljeni in podobno. Nasproti takšnim smo po drugi strani priča ugotovitvam in trditvam, da je delegatski sistem veliko prožnejši, demokratičnejši in predvsem bolj neposredno samoupraven od prejšnjega.

Če kje, potem najbrž v krajevnih skupnostih, osnovnih celicah našega družbenega življenja in odločanja lahko odgovorijo na vprašanje, kakšne so razlike in morebitne prednosti ali slabosti delegatskega sistema v primerjavi z odborniškim; kakšne so razlike med nekdanjim odbornikom in današnjim delegatom. Obiskali smo eno od krajevnih skupnosti na Gorenjskem. Izbrali smo Podnart. Beseda o razlikah in primerjavah je tekla s predsednikom krajevnih skupnosti, predsednikom krajevnih organizacij socialistične zveze, predsednikom skupščinske delegacije iz Podnarta in predsednikom občinske konference SZDL, ki je bil ta dan ravno tu na obisku.

Nadaljevanje na 2. str.

Naslednja številka bo izšla v torek, 3. decembra

Naročnik:

Elita KLANJ 20 LET

kozmetika fotomaterial Drogerija, Titov trg 23

XV. JUBILEJNI NOVOLETNI SEJEM V KRANJU od 15. do 26. DECEMBRA 1974

Priznanje, ki ni le moje

Pavel Draksler

Pavel Gorenjc

Matej Bernard

Enajst predsednikov slovenskih krajevnih skupnosti je minuli mesec v Ljubljani dobilo odlikovanja predsednika republike Tita. Dobili so jih za uspehe, ki so jih dosegli krajevne skupnosti v akciji, ki teče pri organizaciji Dom in družina v Beogradu in za dolgoletno delo na področju krajevne samouprave. Od gorejskih krajevnih skupnosti je dobil takšno priznanje dolgoletni predsednik krajevne skupnosti Senčur v kranjski občini Pavel Draksler.

Ko smo ga pred dnevi obiskali in sedli skupaj s sedanjim predsednikom krajevne skupnosti Matejem Bernardom in šefom krajevnega urada Senčur, ki je hkrati tudi tajnik krajevne skupnosti, Pavletom Gorenjcem, se Draksler kar ni mogel pomiriti, da se zaradi sestanka, s katerim je ravno prišel, ni mogel vsaj terega je pripraviti za slikanje.

»Vedno se mi takole dogaja. Grem na sestanek in potem že začnem gledati na uro, da bom šel na drugega. Nimam rad besede sestanek in če bi se lahko kako drugače pogovarjali in odločali o skupnih stvareh, bi bil prvi za to. Po drugi strani pa mi ni vseeno, če stvari ne gredo, če se odmikajo, če pozabljam nanje in mislimo, da jih bo uredil nekdo tretji.«

Pavel Draksler je bil vedno tak. Namesto da bi po službi, ko pride domov iz Tekstilindusa in kjer bo delal še tri leta do upokojitve, razmišljal o prostem času in o morebitnih konjičkih, gre na ta ali oni sestanek. Vse od ustanovitve, do marca letos je bil predsednik krajevne skupnosti Senčur. In tudi zdaj ima še vrsto funkcij. Je predsednik odbora za ljudsko obrambo, delegat družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, član delegacije za zbor občin SR Slovenije, predsednik AMD Senčur, predsednik delavskega sveta delovne enote v podjetju, član komisije za volitve in imenovanja pri občinski skupščini in še bi lahko naštevali.

54 let je star in pravi, da se zadnja leta kar dobro počuti; pri tem pa potrka ob mizo, da se ne bi prehitro zagovoril.

»Zadnje odlikovanje, ki sem ga dobil? To je red dela z zlatim vencem. Veliko mi pomeni, vendar mislim, da to ni le priznanje meni, marveč vsem v krajevni skupnosti, ki smo vsa ta leta skupaj delali, premagovali težave in beležili uspehe. Senčur je velika krajevna skupnost, največja med podeželskimi v kranjski občini in en sam je v takšnem primeru nemočen. Ne le sodelovanje z organizacijami in društvi in tako naprej, marveč dogovor, skupna zavzetost z vsemi prebivalci rodi uspehe.«

Vendar Pavletu Drakslerju to ni prvo priznanje. Pred leti je že dobil red dela s srebrnim vencem in zlato odličje avto-moto zveze Jugoslavije. Za delo pri ljudski tehniki je dobil bronasto plaketo Borisa Kidriča in prvo občinsko priznanje Osvobodilne fronte.

V krajevni skupnosti Senčur z naseljem Senčur in Srednja vas je 2335 prebivalcev. Kar 90 odstotkov je delavcev, zaposlenih v kranjskih podjetjih. Ostali so kmetje in obrtniki.

»Senčur je delavsko naselje,« pravi sedanjí predsednik Matej Bernard. »Kar 900 prebivalcev se vsak dan vozi v Kranj. Po vojni

je bilo na območju krajevne skupnosti 195 hiš, danes jih je 635. Imamo šolo, kulturni dom, krajevni urad, trgovino, varstveno ustanovo, avto-moto društvo, pekarno, dve prodajalni mesa, pošto, frizerja, tri do štiri gostinske lokale, na območju je del kmetijske zadruge Cerklje, Kmetijsko živilski kombinat Kranj ima tu veliko skladišče krompirja, mehanično delavnico in farmo krav mlekaric.«

Najbolj so ponosni v Senčurju na novo šolo, ki bo v prihodnje še večja, in na kulturni dom. Pri gradnji obeh objektov so sodelovali vsi občani. Pri slednjem pa še posebej tudi prebivalci krajevne skupnosti.

»Nič koliko ur smo presedeli in razpravljali o gradnji kulturnega doma,« pravi Pavel Draksler. »Danes ga imamo. Pa ne le kulturni dom. Odločili smo se, da bomo asfaltirali ceste. In smo jih. Potem smo se lotili vodovoda, še prej gasilskega doma, pa javne razsvetljave in telefona. Bili so časi, ko smo se nekako vsak zase ogrevali za različne stvari. Takrat se marsikaj ni nikamor premaknilo. Potem pa smo sedli skupaj in naredili program. Tako smo lani povečali pokopališče. Prebivalci so prispevali prek 18 milijonov starih dinarjev. Zdaj nas čaka ureditev mrljskih vežic. Pravkar je v gradnji športni center. Spomladi bodo mladinci organizirali na njem mladinsko delovno akcijo.«

Pavel Gorenjc je v krajevni skupnosti tisti, na katerega se najbolj pogosto obračajo glede tolmačenja predpisov pa tudi glede drugih komunalnih problemov.

»Dokler sem bil šef krajevnega urada, sem imel največ dela po upravni poti. Odkar pa sem še tajnik krajevne skupnosti, se moram večasih spoznati na vse. Zdaj na primer obravnavamo statut krajevne skupnosti. Ne vemo pa, kako bo v prihodnje z denarjem. Res je, da je bilo že doslej dotacij malo in da smo veliko morali prispevati sami. Toda vprašanje financiranja krajevnih skupnosti bo vseeno treba čimprej rešiti. Senčur namreč postaja satelitsko naselje Kranja in tako so se nam nenadoma začele kazati potrebe, na katere prej sploh nismo mislili.«

Kot rečeno imajo v načrtu izgradnjo športnega igrišča. Pripravljajo se tudi na asfaltiranje še preostalih cest v krajevni skupnosti. Radi bi uredili turistično poslovalnico in želijo si manjšo trgovsko hišo, zdravstveno ambulanto, kopalni bazen, park, dom za upokojence. Vse to seveda danes še želje, ki pa lahko jutri že postanejo načrti, za katere se ne bodo ogrevali le predstavniki krajevne skupnosti, marveč vsi prebivalci.

»Kar pogledajte. Še nekaj let nazaj je imela v krajevni skupnosti le vsaka druga hiša radioapar. Danes mislim, da je ni, ki ga ne bi imela. Več kot polovica hiš ima televizijske sprejemnike in pri vsaki drugi hiši je že avto. Včasih smo reševali zgolj komunalne probleme, danes se pogovarjamo o socialni pomoči, o varstvu, o takšnem ali drugačem kulturnem programu, o turizmu... Skratka, primerjamo se z razvitimi in organiziranimi mestnimi naselji, čeprav smo krajevna skupnost. In čeprav še lep čas ne bomo zmogli uresni-

čiti vseh teh in številnih želja, sem prepričan, da se v prizadevanjih ne bomo več ustavili. Včasih sicer postanemo malce črnogledi in tu in tam kdaj obupujemo. Potem se zavemo, da s tarnanjem ne bomo prišli nikamor. In če verjamate ali ne, takšnole priznanje, kot ga je minuli mesec dobil Pavel Draksler, nam na trenutke vsem skupaj v kraju več pomeni, kot vrsta težav, ki smo jih rešili. Dajejo nam spodbudo in moč za nove akcije,« je končal pogovor sedanjí predsednik krajevne skupnosti Matej Bernard.

A. Zalar

Ljubljanska banka
podružnica kranj

čestita
vsem
vlagateljem

za
29. november
dan republike

NA MEDNARODNEM KNJIŽ-
NEM SEJMU V BEOGRADU
NAGRAJENA KNJIŽNA
ZBIRKA

amfora

Izšle so prve tri knjige:

Ivo Zorman: **Sončnica navadna**
privlačen roman iz slovenskega sodobnega življenja
320 strani, pl. 150 din

Hermann Kesten: **Mož šestdesetih let**
zadnji roman tudi pri nas znanega nemškega pripovednika Kestena:
„Mojstrovina duhovitosti, psiholoških tančin in ironije“.
212 strani, pl. 140 din

Stanislaw Dygat: **Slovo**
pomembno delo iz sodobne poljske literature: „Roman, ki sodi med najlepše
ljubezenske zgodbe v poljski književnosti“.
192 strani, pl. 135 din

Ostale tri knjige iz zbirke „Amfora“ (trilogija slovitega francoskega pisatelja
Julesa Romainsa „Nenavadna ženska – Preiskava – Spomini nenavadne
ženske“) so v tisku.

Razkošno opremljene darilne knjige dobite v vseh knjigarnah, naročila pa
sprejema uprava založbe

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, Ljubljana

Skupščina občine Tržič
 Občinska konferenca SZDL Tržič
 Občinski sindikalni svet Tržič
 Občinska konferenca ZKS Tržič
 ZB NOV Tržič
 Občinska konferenca ZMS Tržič
 Zveza vojaških vojnih starešin

Vsem delovnim kolektivom in občanom
 čestitajo
 za dan republike
 in jim želijo prijetno praznovanje

TRŽIŠKA TOVARNA KOS IN SRPOV • TRŽIČ

Proizvaja: kose, srpe, mačete, grablje, pleskarske lopatice, zidar-
 ske ometače, gladilne ometače, japan lopatice v garniturah,
 dleta, rezila za obličje, avto-camp lopate, gumarske nože, mreže
 za okna in vrata, kompletne kose za kosilnice, kosilne nože, pod-
 ložne ploščice, reporezne nože, zelarske nože, zobe za brane, zobe
 za grablje, nože za kombajne, okopače za kultivatorje, kline za
 slamoreznice.

Čestita vsem delovnim ljudem za dan
 republike

Kolektiv podjetja Vodovod Jesenice

čestita
 vsem odjemalcem vode,
 plina in drugim
 poslovnim prijateljem
 za dan republike

SLOVENSKE
 ŽELEZARNE

ŽELEZARNA JESENICE

Vsem delovnim ljudem in poslovnim
 prijateljem čestitamo za dan re-
 publike

Triglav konfekcija
 Kranj

čestitamo
 vsem delovnim ljudem
 in poslovnim prijateljem
 ob dnevu republike
 in priporočamo naše izdelke

Slovenske železarne

80 let

1895

plamen
 kropa

tovarna
 vijakov

Za praznik republike čestitamo vsem poslovnim prijateljem in
 bralcem Glasa

Združena lesna
 industrija Tržič

čestita vsem delovnim ljudem
 za praznik republike — 29. november

Kadar gradite dom, kadar ste v zadregi, kje boste dobili
 embalažo in kadar si opremljate stanovanje, se spomnite
 na Združeno lesno industrijo Tržič, ki vam nudi po konku-
 renčnih cenah: stilno pohištvo, izdelano v najmodernejših
 barvnih tonih, oblazinjeno pohištvo najnovejših modelov,
 lesno embalažo, grobo ali prekomorsko, transportne palete
 izdelane po JUS ali vaši želji, deske iglavcev in listavcev,
 ladijski pod in okrasne opaže, letve vseh vrst in dimenzij.
 Kvaliteta je naš ponos in reklama. Naše izdelke najdete na
 trgu vseh zahodnih držav. Prepričajte se o tem in zado-
 voljni boste!

PeKo

TOVARNA OBUTVE TRŽIČ

Vsem delovnim ljudem in poslovnim
 prijateljem čestita za dan republike
 in jim še naprej želi veliko delovnih
 uspehov in priporoča modele jesen-
 zima 1974/75

tovarna
 pil
 triglav tržič

Vsem delovnim ljudem in poslovnim pri-
 jateljem čestitamo za dan republike

Proizvajamo: vse vrste pil in opravljamo
 storitve, kaljenje, ploščinsko brušenje,
 rezkanje in struženje

Komunalno podjetje

Vodovod Kranj

Vsem delovnim ljudem čestitamo za praz-
 nik republike in jim želimo še naprej
 veliko delovnih uspehov ter se priporoča-
 mo za nadaljnje sodelovanje.

Skupščina občine Kranj
in družbenopolitične organizacije
Občinska konferenca ZKS
Občinska konferenca SZDL
Občinski sindikalni svet
Občinska konferenca ZMS
Zveza združenj borcev NOV
Zveza rezervnih vojaških starešin

čestitajo vsem delovnim
ljudem za dan republi-
ke — 29. november in
jim želijo še nadaljnjih
uspehov pri izgradnji
socializma

Vsem delovnim ljudem, poslovnim
prijateljem, kupcem in občanom
iskreno čestitamo za praznik republike

**Sava
Kranj**

**TEKSTILINDUS
KRANJ**

Priporočamo vam naše izdelke

Ob prazniku republike
iskreno čestitamo
vsem delovnim ljudem

alpina

Organizacija združenega dela

Alpina
Tovarna obutve Žiri

Ob prazniku republike čestitamo
vsem delovnim ljudem in poslovnim
prijateljem

**Prešernovo
gledališče
Kranj**

čestita vsem cenjenim abonentom in obi-
skovalcem za dan republike

Iskra
industrija za telekomunikacije,
elektroniko, elektromehaniko Kranj
v združenem podjetju

**Iskra
KRANJ**

proizvaja telefonske in elektronske centrale, telefone,
števce, stikala, merilne naprave, električno ročno orodje.

Vsem delovnim ljudem
in poslovnim prijateljem
čestitamo za praznik republike
in jim želimo še veliko delovnih uspehov.

Iskra
Tovarna električnih merilnih
instrumentov Otoče
v ZP Iskra Kranj

Vsem delovnim ljudem čestitamo za
praznik republike —

**29.
november**

čestitamo vsem delovnim ljudem
za praznik republike

Skupščina občine Radovljica
Občinski sindikalni svet Radovljica
Občinska konferenca ZKS Radovljica
Občinska konferenca SZDL Radovljica
ZZB NOV Radovljica
Občinska konferenca ZMS Radovljica
Občinski odbor zveze rezervnih vojaških
starešin Radovljica

Samoupravni organi in
delovna skupnost

Komunalnega zavoda za zaposlovanje Kranj

čestita vsem delovnim ljudem Gorenjske
za praznik republike in jim želi mnogo
delovnih uspehov.

Komunalno podjetje Tržič

Dejavnosti: gradbena, steklarstvo, soboslikarstvo, vodo-
vod, vrtnarija, cvetličarna, tržnica, pogrebna služba, vzdr-
ževanje cest

Vsem delovnim ljudem,
poslovnim prijateljem in sodelavcem
čestitamo za dan republike

Vsem članom in lastnikom motornih vozil
čestita

Avto-moto društvo Kranj

Za praznik republike jim želi
varno in srečno vožnjo

Komunalni servis Jesenice

z zbiralicami oblek za kemično čiščenje
Tržič, Partizanska c. 14; Kranj, Na skali 4; Radovljica,
Linhartov trg 21; Bohinjska Bistrica št. 97; Moste št. 11;
Kranjska gora št. 119; Jesenice — Plavž, Titova c. 77 a.

čestita cenjenim strankam
za 29. november

in sporoča, da poleg kemičnega čiščenja vseh vrst oblek iz
naravnih in umetnih vlaken, usnja, preprog
impregnira dežne plašče
in opravlja
skočgart apreturo volnenih in drugih oblačil.

Solidna cena — hitra usluga.

EXOTERM

64001 Kranj kemična tovarna Jugoslavija

Vsem delovnim ljudem

in poslovnim prijateljem
čestita
za dan republike

Obrtno podjetje Tržič

se priporoča s svojimi storitvami v mizarski, zidarski,
tesarski, tapetniški in slikarski stroki.

Obenem čestita vsem delovnim ljudem
za praznik republike.

Slovenske železarne

TOVARNA VERIG s.p.o.
LESCE · JUGOBLAVIJA

vam nudi iz širokega proizvodnega programa vse vrste
verig in vijačnega blaga

Čestita vsem delovnim ljudem
in poslovnim prijateljem
za dan republike.

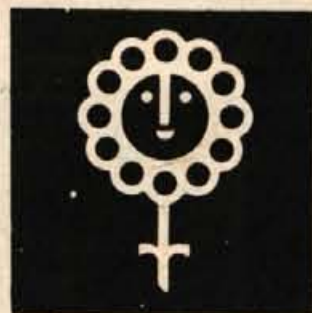
Žito Ljubljana

TOZD Triglav Lesce

TOZD Gorenjka —
tovarna čokolade Lesce

TOZD Pekarna Kranj

čestitajo vsem prebivalcem Gorenjske za
dan republike in se priporočajo s svojimi
izdelki.

vezenine bled

tovarna čipk,
vezenin
in
konfekcije

Vsem delovnim ljudem in poslovnim pri-
jateljem čestitamo in želimo prijetno
praznovanje dneva republike

Skupščina občine Škofja Loka
 Občinska konferenca ZKS
 Občinska konferenca SZDL
 Občinski sindikalni svet
 Občinska konferenca ZMS
 Zveza združenj borcev NOV
 Zveza vojaških rezervnih vojnih
 starešin

čestitajo vsem občanom
 Škofje Loke
 za dan republike — 29. november

Bombažna predilnica in tkalnica Tržič

čestita za dan republike in priporoča
 svojo priznano posteljino

Elektrotehniško podjetje

Kranj, Koroška cesta 53 c

čestita vsem občanom in poslovnim pri-
 jateljem za dan republike

projektira
 proizvaja
 instalira
 prodaja
 servisira

Projektira in instalira vsa elektromontažna dela jakega in
 šibkega toka

Izdeluje el. razdelilce serijsko in po naročilu, opremlja
 obdelovalne in druge naprave

Prodaja elektrotehnični material na debelo in drobno

Servisira izdelke priznanih firm: Iskra, Tiki, Ei, Riz,
 Candy, Elektrovina, Elind, Čajevec, Grunding, Fein in
 Ransburg

Obrtno podjetje Cerklje

čestita občanom in poslovnim prijateljem
 za dan republike

Solidno izvajamo gradbena in mizarska dela

Iskra tovarna industrijske opreme Lesce

v Združenem podjetju Iskra Kranj

industrijska pnevmatika, industrijska hidravlika, cenena
 avtomatizacija na osnovi mehanike, pnevmatike in hidrav-
 like ter merilna tehnika.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim
 prijateljem čestitamo za 29. november —
 dan republike.

Zavarovalnica Maribor
 PE Ljubljana
 Celovška cesta 177

čestita vsem zavarovancem za dan repub-
 like

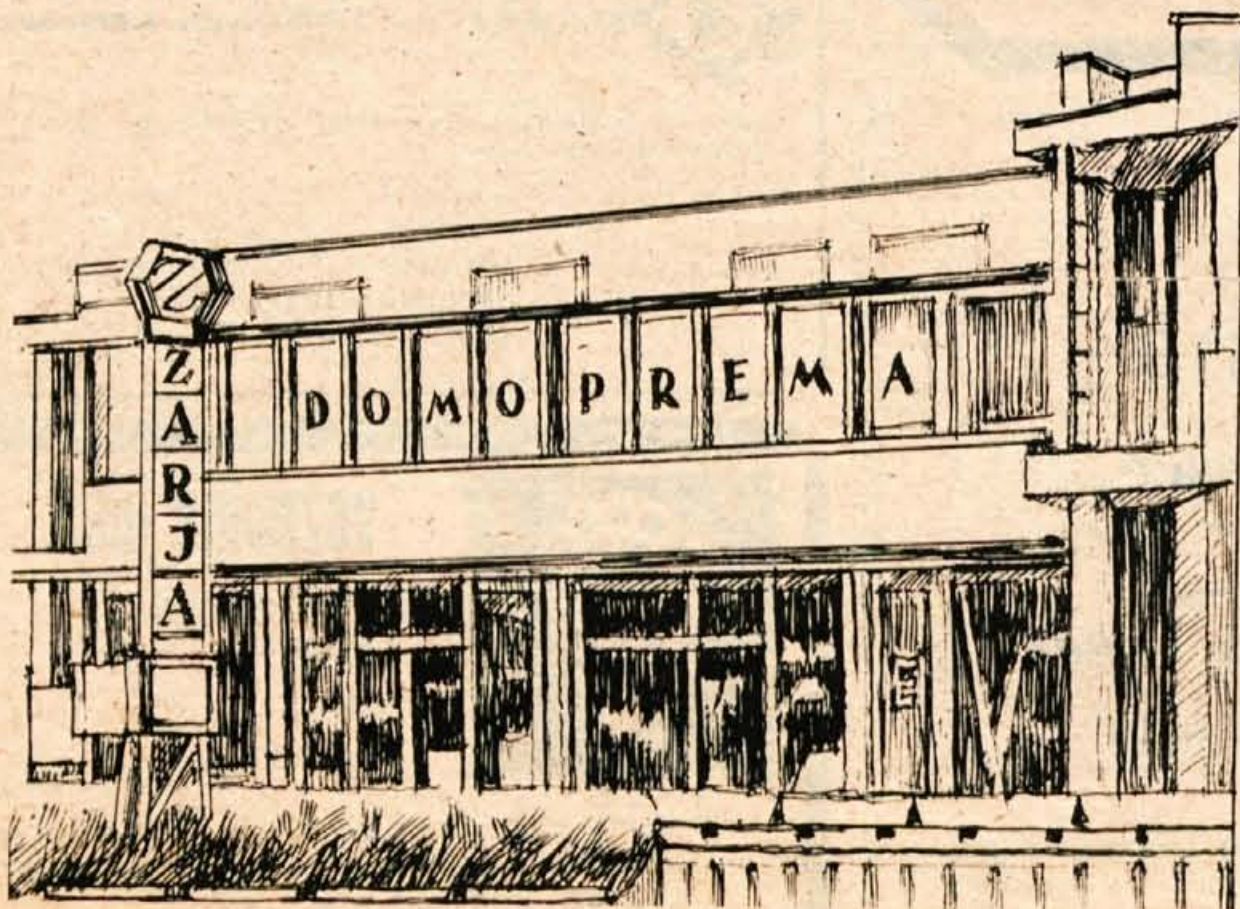
Poslužujte se naših vsakovrstnih zavarovanj

Trgovsko podjetje
 Murka Lesce

Čestita vsem kupcem k prazniku
 republike, jim želi prijetno prazno-
 vanje in priporoča nakup v svojih
 prodajalnah na Bledu, v Lescah,
 Radovljici in na Jesenicah.

Priporočamo vam naše izdelke

zarja

Jesenice

s temeljnimi organizacijami:
 TOZD Delikatesa
 TOZD Manufaktura
 TOZD Industrija — obrt
 TOZD Skupne službe

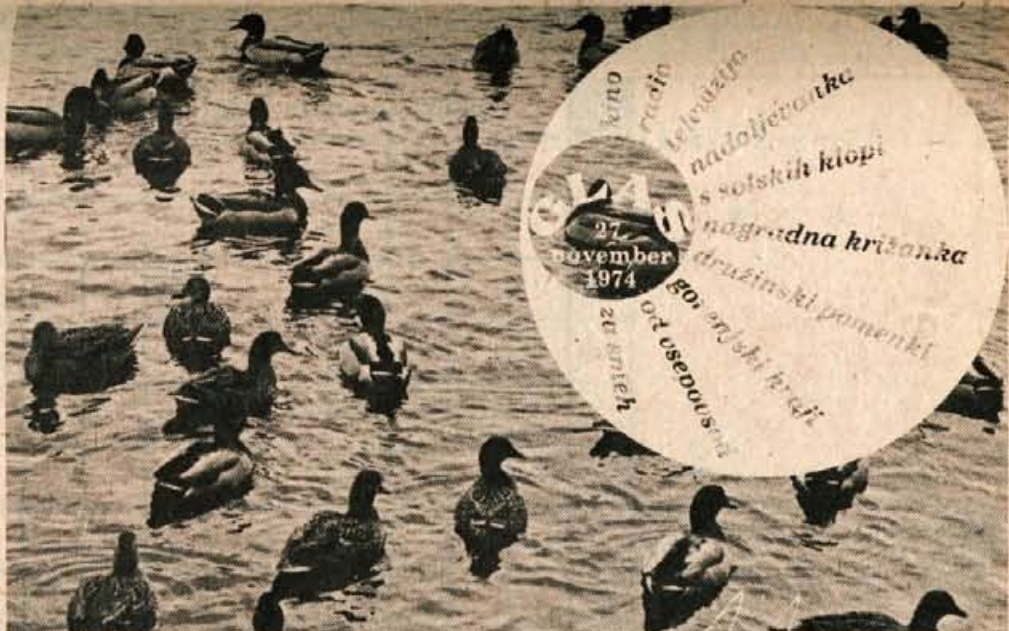
vam čestita za 29. november, dan repub-
 like in se priporoča!

FRANČIŠKA IN JOŽE PESJAK IZ KOVORJA SLAVILA ZLATO POROKO — Redkim zlatoporočencem sta se v soboto pridružila Frančiška, rojena 25. marca 1909 v Kovorju, in Jože Pesjak iz Kovorja, rojen 25. marca leta 1898! Zlati jubilej sta proslavila med otroki Francko, Mici, Jožetom, Jurijem, Slavkom in Pepco ter njihovimi družinskimi člani, trinajstimi vnučki in dvema pravnukoma. Zakonsko zvestoba, ki traja že pol stoletja, sta v soboto ponovno potrdila pred tržiškim matičarjem! Oče Jože je upokojenec. Precej let je nosil vojaško suknjo in bil tudi ranjen, leta 1960 pa se je upokojil kot delavec v kranjski Planiki. Mama pa še vedno pridno gospodinji. Zlatoporočenca, kljub visoki starosti sta še kar zdrava, sta najbolj vesela, če ju obiščejo otroci. Ob godovih in rojstnih dnevih se vsako leto zbera v rojstni hiši, pa tudi sicer, če jim le dopušča čas, se vsaj za trenutek ustavijo v domači hiši. Leta, pravi zlatoporočenca, ki jih preživljava sedaj, so najlepša. Zares škoda, da niso prišla že prej! (jk) — Foto: F. Perdan

TOMAŽKOVA IZ SPODNJE KOKRE ZLATOPOROČENCA — Veselje in radost sta preteklo soboto napolnila Tomažkovo hišo v Spodnji Kokri 21. Mama in oče, Marija, rojena 31. julija leta 1901 pri Lovrinu v Zgornji Kokri, in Florijan Krč, rojen 5. aprila 1900, sta slavila zlato poroko. Zakonsko zvezo sta sklenila 24. oktobra leta 1924 v Kokri. Dvema hčerama, Mariji in Ivanki, sta podarila življenje in skrbela za kmetijo, ki skrita tiči za hribom nad cerkvijo v Spodnji Kokri. »Saj mi drugega tudi kazalo ni,« pripoveduje oče. »Dela je bilo vedno dovolj, samo če ga vidiš in si voljan delati.« Čeprav je že v letih, se že par let ukvarja s kuhanjem oglja, vodenje kmetije in temu podobne opravke pa oče Florijan najraje prepušča ženi Mariji. Oče se tudi nerad podaja v mestni vrvež, kjer »preveč ropota in je preslab zrak,« pravi. Zato je najraje doma. Tudi v gozd jo še mahne, čeprav se začanja v bližini hiše in se končuje daleč v Davovcu pod Krvavcem. (jk) — Foto: F. Perdan

Prvi šofer in taksist iz Gorij

V Spodnjih Gorjah 76 pri Bledu živi z ženo in sinom 72-letni Jože Kogoj — prvi šofer in taksist. Rodil se je v Grabču pri Gorjah in se po končani osnovni šoli zaradi slabih materialnih možnosti ni izučil nobene obrti. Nekaj časa je delal po raznih žagah, potem pa se je zaposlil v mehanični delavnici. Veselila ga je mehanika in sam se je učil motoroznanstva. Tako je opravil tudi tečaj in izpit za voznika.

Njegova prva služba kot voznik taksija je bila v hotelu Petran na Bledu. Nekaj let je bil tukaj zaposlen, potem pa se je osamosvojil. Kot samostojni obrtnik-taksist je vozaril na Bledu, 1935. leta pa se je z družino preselil v Zagreb. Svojo obrt je tam poleg 220 drugih taksistov opravljaj naprej.

Taksi je Jože vozil tudi med vojno. Spominja se, da je skrival v stanovanju prijatelja — aktivista OF. Skrivoma ga je prepehjal prek takratne državne meje v Slovenijo. Še posebno pa se spominja med vojno prometne nesreče, ki se je končala s smrtjo. Vanj se je zaletel na motornem kolesu italijanski vojak in bil takoj mrtev. Italijanski konzul v Zagrebu je takrat za Jožeta zahteval smrtno kazen. Toda izkazalo se je, da Jože ni bil kriv.

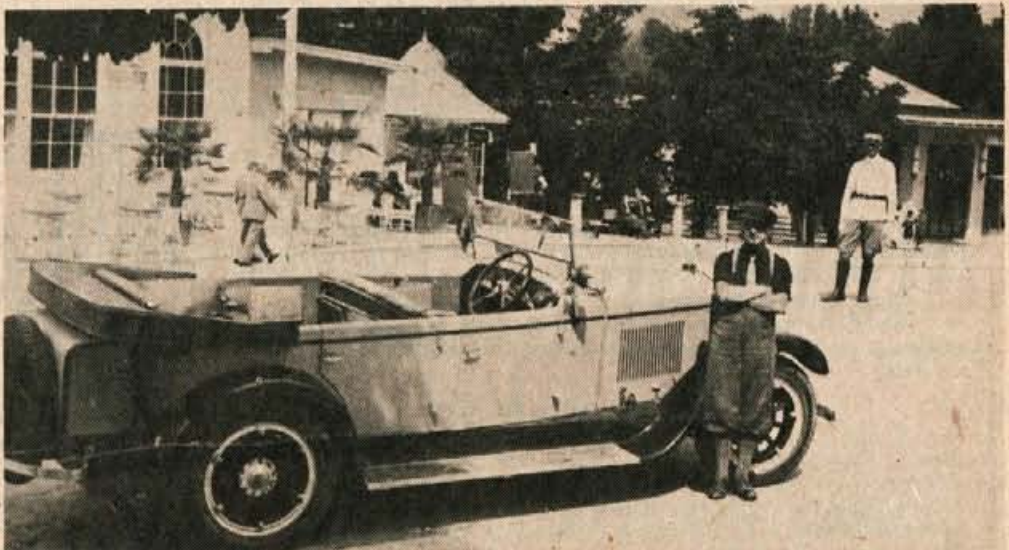
Ko se je 1949. leta z družino vrnil na Bled, je opravljal svoj poklic naprej vse do 1953. leta. Potem pa se je zaposlil kot šofer v Almiri v Radovljici in tam pred dvanajstimi leti dočkal upokojitev. Avto, zaprto limuzino, znamke Stayer, letnik 1926, je oddal ljubljanskemu muzeju v Bistri pri

Vrhniku. Kot rečeno, zdaj živi z družino v Spodnjih Gorjah, če pa kam gre, se še vedno zapelje, a ne z avtom, marveč s stari dobri »bicikljem«. J. Ambrožič

Novost

V petkovih številkah Glasa smo do sedaj imeli na štirih straneh precej neurejeno to, kar je danes prvič pred vami na osmih malih straneh. Menimo, da smo z novo obliko dosegli boljšo urejenost pa tudi bolj praktično je. Seveda pa boste morali strani na levi strani prerezati, kar pa upamo, da ne bo tako težko. Po vsebini smo strani razdelili takole: 1. stran: gorenjske zanimivosti, 2. stran: nagradna križanka, šale, od vsepovsod, 3. stran: s šolskih klopi, 4. in 5. stran: sporedi, 6. stran: družinski pomenki, 7. stran: gorenjski kraji in 8. stran: nadaljevanka, in sicer danes prvič kriminalna zgodba C. Avelina Mačje oko. Pišite nam, kako ste zadovoljni z novostjo.

odg. urednik
A. Učakar

Jože Kogoj ob svojem avtomobilu na Bledu pred hotelom Troha leta 1930

GLAS	PREVJETA	VEROVNO	ODNAVLA	ČISTILNO	OCENNA	FILM	NOMEN	DEL VOJA	DEL	TONA	GLAS	VAR	ILIRA	ORBA	POJETA	ORBA	PRVET-	ROKATA	
	KINA	FATERLI	PODELNO	KREDETVO	BARENCA	TURNEK	NEARCO	TORE						NEKA	ČKA	KAMURU	LA DENAR	SEU	STAVRA
KARJE											SPREDNI								
VRTENJE										LJUBEK	PEANOTVO								
VRSTA																			
ORBA																			
EART																			
PLANK																			
GLAS																			
GLAVEN																			
LAREN																			
BRATNA																			
BERA																			
STARA																			
GLAS																			
STIK																			
BRADJE																			
ISZE																			
AKKA																			

Za reševalce križanke razpisuje uredništvo 10 nagrad, in sicer: 1. nagrada 200 din, 2.-3. nagrada 100 din, 4.-10. nagrada 50 din. Rešitve pošljite do petka, 6. decembra 1974, na naslov: ČP Glas, 64000 Kranj, Moše Pijadeja 1, z oznako KRIZANKA 29.

Miza le za zaslužne

Majhno mesto v Južni Italiji je proslavljalo velik uspeh: izgradnjo ceste, ki ga je povezala s svetom. Po običaju so prišli na proslavo vsi predstavniki oblasti, poslanec in druge ugledne osebnosti. Po govorih in prerezanem traku ter prvi vožnji po novi cesti, so sedli za bogato obloženo mizo. Takrat pa so bili ugledni gostje nemalo presenečeni. Nihče jih namreč ni povabil naj prisedejo, pravzaprav zaanje niti ni bilo prostora, če bi se morebiti sami povabili.

Hitro so se spomnili, zakaj tako. Pred nekaj leti so meščani prosili vse te velmože za pomoč pri gradnji ceste, vendar je bilo zelo malo odzivov. Meščani pa niso vrgli puške v koruzo. Zategnili so pasove in zavihali rokave in potegnili asfaltni trak.

»Kdor ni bil z nami, ko smo delali, ne bo z nami sedaj, ko se veselimo!« je dejal eden od organizatorjev.

Prvi ...

Prvi je odkril kemično čiščenje pariški krojač Jolly Bellin. Na namizni prt se mu je prvrnila špiritna svetilka. Ko se je posušil, je bil prt čist. To se je zgodilo 1849. leta.

Prva tuba za zobno pasto je prišla 1841. leta iz Amerike.

Prvo restavracijo so odprli v Parizu 1765. leta. Pravzaprav je bila na moč podobna drugim gostilnam, le lastnik ji je dal novo ime — restavracija.

Poroka v letalu

Slavni španski toreador El Cordobes bo stopil v zakonski jarem. Poročni obred bo potekal v letalu, ki bo letelo 3000 metrov visoko nad zemljo. El Cordobes je pri neki letalski družbi že naročil za to priložnost štiri letala, ni pa še znano, kdo bo nevesta. Znano je le, da živi s Francozinjo Martine Fraysse, s katero že ima dva otroke.

Pogumno dekle

Pred neko šolo v Rimu so trije oboroženi moški hoteli ugrabiti 17-letno hčerko znanega konstruktorja strojev in bogataša Anlejo Armellini. Dekle se je iztrgalo in ko jo je eden od ugrabiteljev pahnil na tla, se je borila naprej, tako da je niso mogli potisniti v pripravljeni avtomobil. Za ugrabitelji ni sledu, na avtomobilu pa je bila ukradena registrska tablica.

»Ste se kaj novega učili v šoli, sine?«

**HOTEL
V NAŠEM
MESTU,**
*linorez —
Matjaž
Turel,
12 let,
osnovna
šola
Staneta
Žagarja,
Kranj*

Jesenski pasteli

Sobotno popoldne. Napisal sem že naloge, naučil sem se na ponedeljek in sedaj sem prost. Materi sem pomagal vložiti slive, da bomo tudi pozimi lahko postavili sadje na mizo.

Odidem iz stanovanja, sedem na kolo in se popeljem v naravo. Pot me vodi mimo travnikov in polj, kjer se trudne kmečke roke stegujejo po jesenskih pridelkih, pridelkih, katere so trde, žuljave roke gojile celo poletje. Ob cesti na avtobusni postaji opazim gručo ljudi, ki nosijo vrečke z jesenskimi pridelki. Vsi ljudje se pripravljamo na zimo, kakor jež, ki zbira sadeže za hude, mrzle zimske čase, ko bo hrane primanjkovalo.

Pripeljem se v gozdiček, kjer me pozdravijo ptiči, ki čepijo na žicah in čakajo, da bodo odleteli v toplejše, afriške pokrajine. Zapeljem na gozdno pot. Ustavim se ob robu jase. Sedem v travo in premišljujem.

Premišljujem, kako lepa je narava, kako drevesa razprostirajo svoje veje in nas vabijo. Kako lepo je tu, sam si svoj gospodar, na svoji zemlji. Kako čudovite so jesenske, umirajoče, pastelne barve, kako lepo se zlivajo barve listavcev in tvorijo lepo celoto toplih, svežih barv. Kako lepo je tu!

Mislím, da sem v pravljici, tako je vse lepo. Ampak ni vse tako. Koliko je ljudi, ki bi radi v svoji starosti pričakali to jesen, pa jih ni več tukaj. Kruta smrt jim je vzela življenje. Vzela jih je na svoj dom, na grob. Koliko je ljudi, ki se sedaj smeji, pa bodo drugo jesen za vedno zaspali, koliko je ljudi, ki živijo sedaj svobodno, drugo jesen pa jih bo morila črna vojna, koliko, koliko...? Na vprašanje ne najdem odgovora.

Nenadoma začutim kapljice. Ozrem se v oblake in vidim temne, črne oblake. Pogledam na uro in vidim, da sedim tukaj, ob robu gozda, že poldrugo uro.

Hitro sedem na kolo in hitim, hitim iz pravljicne dežele v sedanost, iz pravljice v resničnost, hitim domov. Vedno močnejše dežuje, vedno hitreje gonim. Pripeljem se domov. Ko spravljam kolo v klet, si mislim: »Tudi to je jesen!«

Janez Šparovec, 8. a r. osn. šole
Staneta Žagarja, Kranj,
novinarski krožek

Jesen

*Jesen, najpestrejši
letni čas,
pisanost dreves, rož,
to je najlepši jesenski kras.*

*Vse admira,
na spanje
se pripravlja,
da spomladi
nas z radostjo pozdravlja.*

Nataša Knific, 7. a r. osn. šole
Staneta Žagarja, Kranj,
novinarski krožek

Pionirska odredna konferenca

29. september je praznik jugoslovanskih pionirjev. Na naši šoli smo imeli odredno pionirsko konferenco. Šolski pionirski odbor se je nanjo že dolgo pripravljal.

Konferenca je bila v avli stare šole. Udeležili so se jo po trije predstavniki iz vsakega razreda. Vodila jo je predsednica PO Daša Maretič. Najprej je pozdravila vse navzoče pionirje, tovariše in tovarišice. Potem smo skupaj zapeli Titovo kolo.

Predsednica nas je seznanila z delom pionirjev v šolskem letu 1973/74. Pionirji naše šole smo sodelovali v številnih tekmovanjih in akcijah. Po tem pregledu je imel tovariš ravnatelj kratek govor. V govoru je pohvalil star odbor, ki je dve leti vestno opravljal svojo dolžnost. Podelil jim je lepe knjižne nagrade.

Sprejeli smo program za novo šolsko leto. Pisali bomo razredne pionirske kronike. Udeležili se bomo raznih krožkov. Tekmovali bomo za Cicibanovo in Prešernovo značko in sodelovali v jugoslovanskih pionirskih igrah: »Naša domovina pod svobodnim soncem!« Skrbeli bomo za grob pesnika Jenka in krasili spomenik pri Sorlijevem mlinu.

Na konferenci smo izvolili nov pionirski odbor in predsednika PO. Volitve so bile tajne.

Po končani konferenci je imel nov PO prvi delovni sestanek.

Samo Božič, 5. r. osn. šole
Simona Jenka, Kranj

Železo — njegov kruh

Železo, železo, prekleto železo. Kdo te je našel zakopanega v zemlji? Le kdo in zakaj? Ob tvojih plavžih morajo ljudje delati noč in dan.

Rodili so se, vendar zakaj? Morda zato, da so že pri rojstvu ob tebi — železo. Igrajo se s črnimi kamni in niti ne slutijo, da se bodo zaradi njih postarali, umrli.

Vendar z ničemer ne bi zamenjali železa. Tudi z zlatom ne. Za njih je železo zlato kot za rudarje premog. Železo je njihovo zlato, ki ga ljubijo, sovražijo, ljubkujejo in preklinjajo.

Za železarskega delavca ni lepšega trenutka od tistega, ko vidi, kako iz plavža privre razbeljeno, žareče železo. Zazdi se mu, kot da gleda rojstvo nečesa neznanega. Sprašuje se, ali bo sploh kdaj v roki držal predmet, čigar železo sedaj gleda. Sprašuje in vprašuje se, vendar nikjer ne najde odgovora.

Le kje je ta odgovor?
Morda tam, kjer je zakopano železo.

Ksenija Lotrič, 8. a r. osn. šole
Simona Jenka, Kranj

Nikoli več ...

*Kamni, kamni,
na njih imena milijonov,
imena padlih,
imena ustreljenih,
imena brez konca in brez cilja.
Ime,
veličastna beseda,
žive duše.
Ime,
legenda mrtveca.
Ime,
neskončna definicija.*

*Rodila te je.
Rodila te je z željo,
da boš ljubil ...
A sourašтво ni želelo in se sprašuješ,
le zakaj ne?
Toda ti si ljubil in sovražil.
Da!
Ljubil si zemljo, domovino in njeno srce.
Sovražil tistega, ki je napadel tvojo
domovino.*

*In v ljubezni
do domovine,
si padel,
na zemljo.
Padel si
in nikoli več se nisi dvignil,
nikoli več,
nikoli več ...*

Ksenija Lotrič, 8. a osn. šole
Simona Jenka, Kranj

Časopis

**Belo polje
s črno sjo posejano.
Če ga ne bereš,
marsikaj ostane ti neznano.**

Marko Murko, 7. b r. osn. šole
Stanka Mlakarja, Sentur

Šolarjev zajtrk

Če vaš šolar zjutraj zatrjuje, da ni lačen in da ne bo jedel, potem ne krivite njega, ampak sebe. Prav gotovo ste ga prepozno poklicali, tako da v skrbi, da ne bo zamudil šole, noče jesti oziroma sploh ne čuti lakote. Otroka je treba poklicati dovolj zgodaj, da se v miru pripravi za šolo in da ima dovolj časa, da sede k zajtrku. Stojte popita kava ali čaj ter v roke že med vrati potisnjen kos kruha je skoraj slabše kot nič. Nekateri šolarji morda tako kot odrasli res ne morejo jesti zjutraj, četudi je dovolj časa. Tedaj otroka ne silimo k jedi. Vendar pa ga skušajmo s privlačnim zajtrkom navajati na uživanje hrane tudi v zgodnjih urah.

Kaj bomo ponudili šolarju? Kruh z maslom ali marmelado, kava ali čaj je pri nas standardni zajtrk, ki se ga tudi otrok kmalu naveliča. Izbiramo lahko med različnimi mlečnimi jedili kot so medolino, čokolino, ki jih poleg drugih dobrih lastnosti, tudi v najkrajšem času lahko pripravimo. K tem jedem sodi tudi sadje sveže ali pa vloženo, kar pač otroku bolj prija. Tudi k standardnemu zajtrku s kruhom in namazom ponudimo svežo ali vloženo zelenjavo in sadje. Morda bo otroku k maslu na kruhu prijala kumarica ali paprika. Tudi jogurt marsikomu prija zjutraj, posebno, če otrok ne mara mleka ali kave. Namazi ali priloge h kruhu pa naj se s pijačo, ki jo ponudimo otroku, kar najbolj po okusu skladajo. Ne tolažimo se s tem, če otrok zjutraj ne je, da bo pač v šoli malical. Vendar pa prav za začetek delovnega dne, ki je tudi za otroka dosti velika obremenitev, otrok potrebuje že zjutraj dosti energije: to pa naj dobi z ustreznim zajtrkom.

Če se lasje hitro mastijo

Od nekdaj je veljalo, da se mastne lase ne sme prati pre pogosto. Vendar pa pogled na zlepljene pramene ni nič kaj prijeten, zato umivajmo mastne lase po potrebi, četudi na tri dni. Važno je, da nanesete šampon le enkrat, in to poseben šampon za mastne lase. Pri pranju lasišča ne drgnemo, pač pa peremo le lase, nato pa jih temeljito splaknemo z mlačno vodo.

Utrjevalec las uporabimo po vsakem pranju las. Tako bomo lase ne le utrдили, pač pa jih bomo zaščitili pred novim navalom mašččenja. Ko lase navijete in sedete pod sušilno havbo, jo naravnajte le na pol zmogljivosti. Prehuda vročina namreč lase preveč izsuši in nadraži lojnice. Najboljše je seveda sušenje las na zraku, kar pa je priporočljivo le poleti.

Če imate mastne lase, naj bo pričeska kratko prstrižena, morda tako kratko, da las sploh ni treba navijati. S tako kratkimi lasmi je pri takšni nevšečnosti, kot je pretirano mastenje, še najmanj truda in skrbi. Če pa že ne morete imeti popolnoma kratke lase, naj bo pričeska taka, da las ne boste zapenjali tesno h glavi, saj se bodo tako lasje še hitreje namastili. Lasje naj bodo dolgi le kakih 10 cm in le lahko nakodrani.

Med dvema pranjema las si lahko pomagamo s suhim pranjem. Uporabljamo razne spreje in pudre. Puder razdelimo po lašeh, nato pa lase zdrgnemo z brisačo. Sklonimo se čez rob kopalne kadi in ostanke pudra odstranimo s česanjem. Uporabljamo zelo gost glavnik.

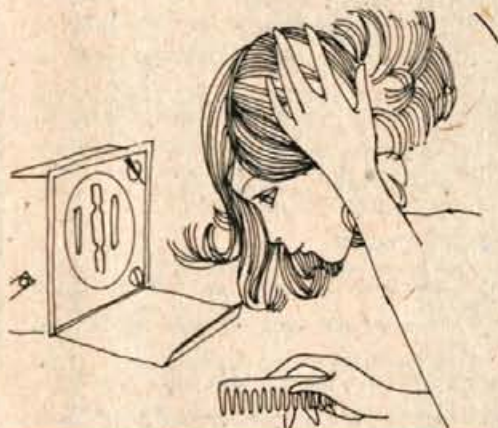
Kadar se lasje preveč mastijo, se skušajmo ubraniti te nevšečnosti z beljenjem las. Seveda si ni treba prav vse lase obeliti, dovolj je, če lase osvetlimo s prameni. Beljen las je namreč poroznejši in lahko vrkča več vlage in več maščobe. Pričeska bo tako polnejša, svetlejši prameni pa tudi posvetlijo lice in ga pomladijo.

Obsevanje las z ultraviolettimi žarki je zelo uspešen način sušenja premastnega lasišča. Z obsevanjem pričnemo v oddalje-

nosti 1 metra. Lase med obsevanjem česimo na preče. Prvo obsevanje naj ne bo daljše od dveh minut. Še prej pa si dobro namastimo roke in obraz s sredstvom proti sončnim opeklinam, da nas obsevanje ne bo opeklo. Dva dni potem ne obsevajmo, nato pa ponovno obsevanje že lahko podaljšamo za dve minuti. Tako nadaljujemo lahko postopno obsevanje do 20 minut. Čez čas kuro ponovimo.

Mastno lasišče ni potrebno masirati, saj s tem pospešujemo izločanje masti; mastnih las tudi ne krtačimo. Za mastne lase je priporočljiva trajna, ki prav tako kot beljenje osuši lase.

Če se lasje mastijo, velja boljše skrbeti za prehrano. Crtajte vsa preveč začinjena jedila, sladkarije in premastna jedila. Posegajte bolj po sadju, sveži zelenjavi, solati in sadnih sokovih.

marta odgovarja

Jasna iz Kranja — Bliža se Silvestrovo in za to priložnost bi rada imela enostavno, a elegantno obleko. Blago že imam. Stara sem 28 let, visoka 164 cm, tehtam pa 60 kg.

Marta — Obleka za vas je enostavna in sega do tal. Spredaj je nekoliko bolj dekoltirana v obliki črke U. Rokavi so vstavljeni klasično, se pa proti dnu močno razširijo. Pod kolci so stisnjeni z ozko obrobo. K obleki se lahko nosi ozek ali širši pas. Lep dodatek k obleki pa bo tudi velika roža rdeče barve.

Številna družina ni ma v kopalnici nikoli dovolj prostora za vse brisače. Da ni nepotrebne gneče z brisačami in huđe krvi zaradi zamenjave, si omislite takšenle praktičen obešalnik, na katerega lahko vsakdo shrani svojo brisačo. Plastične večje obroče, lahko so tudi leseni, zvežemo z močnejšo urvjo in pritrdimo na strop, pa je stvar gotova.

mleka, sol, poper in sladko rdečo papriko.

Por, zeleno in korenje operemo in očistimo. Por narežemo na kolesca, korenje in zeleno na debelo nastrgamo. Stopimo surovo maslo in na njem opravimo zelenjavo. Prilijemo liter vode in dodamo jušno kocko. Kuhamo četrt ure, nato juho zgostimo s škrobno moko, ki smo jo poprej umešali s smetano ali mlekom. Nato še solimo, popramo in papriciramo, vendar upoštevajmo, da je jušna kocka že dovolj slana.

Zelenjavna juha

Potrebujemo: 3 pore, 250 g korenja, malo zelene, 40 g surovega masla, jušno kocko, žlico škrobove moke (maidina), osminko litra sladke smetane ali

POMENKI O PREDOSLJAH IN DRUGIH VASEH TAM NAOBKROG

(Bobovek, Britof, Ilvka, Kokrica, Mlaka, Orehovlje, Srahovlje, Suha in Tatincev)

(3. zepis)

IN ŠE NEKAJ DROBIZA

Bolj na hitro povem nekaj podatkov, ki sem jih nabral ob prvem obisku Predoselj.

DPD Svoboda je v preteklem letu uprizorilo 6 dramskih predstav, pripravilo 10 proslav, 23 zabavnih prireditev in 2 razstavi. Marljivo, zagnano društvo, ni kaj reči. DPD Svoboda v Predosljah je l. 1969 izdalo lično brošurico. Prav to leto je minilo že 60 let od ustanovitve Izobraževalnega društva v Predosljah, ki je začelo z delom že l. 1909. — Kulturnemu delu v Predosljah bo posvečen poseben zepis, zato naj zazdaj zadostuje le ta omemba.

Kulturni dom, v katerem ima svoj sedež tudi krajevni urad, je tudi po vnanjem kulturna stavba. — Na pročelju ima vzdano črno marmorno ploščo z vklesanim in pozlačenim napisom:

Padlim borcem NOB, ustreljenim talcem, žrtvam internacij — ob 20. obletnici vstaje. — Prebivalci Predoselj in Suhe.

Na vnanji cerkveni steni pa je vzdana bela marmorna plošča z že izpranim napisom:

Matevž Ravnikar, rojen 31. Avgusta 1802 v Cerkljanski fari. Fajmošter v Predosljah, umrl 14. Februarja 1864. Sreče zaželjene, svet miru ne da. Sreča je prava le v nebesih doma.

To je oni pesnik-čbeličar Matevž Ravnikar-Požencan, Prešernov sodobnik, ki smo ga bežno omenili že v prvem zapisu.

Če smo se že tako na široko razgovorili o še živem grajskem mlinu, moramo reči še besedo o, danes že povsem mrtvi grajski kovačiji. Tudi njene mehove je gnala Belica; stoji pa hiša s svojim značilnim obokanim odprtim pristreškom tik ob glavni cesti skozi vas še danes. Nad vrati ima številko Predoslje 20, v podboje pa vrezano letnico 1868. Lahko, da je bila kovačija še starejša in so šele pri obnovi vrat zapisali letnico.

K prejšnjima zapisoma moram še dodati besedo, dve o začetkih predoseljske fare. Prej so pripadale Predoslje v cerkvenem pogledu pod preddvorsko faro in sv. Sikst je bil le podružnični patron.

Šele l. 1787 so Predosljani dobili svojo lastno faro, ki ji kot podružnice pripadajo še danes Suha, Britof in Kokrica. Za prvega župnika je bil taistega leta imenovan bivši kapucin p. Arhangel Peric. — Omenim še, da je bil nekaj let prej razpuščen — hkrati z drugimi — tudi kapucinski samostan v Kranju, imetje podržavljeno, kapucini pa pregnani ali razseljeni.

Za časa cesarja Jožefa II. je napočil v avstrijskih deželah pravcati prepil. Nепotrebni samostani, cerkve in kapele so bile odpravljene oz. opuščene. V ta čas sodi tudi začetek razpadanja cerkvice sv. Marjete na Smarjetni gori nad Kranjem. V starih zapiskih preberemo latinsko ime za to goro: »Mons s. Margarethaes«. Slovela pa je gora predvsem po svojih vinogradih na prisojnem pobočju.

GRAD BRDO

Bolj kot vas Predoslje je širom po domovini znano ime Brda — pa čeprav v bistvu le sodi grad v območje krajevnega urada in krajevne skupnosti Predoslje!

No, če se ozremo v našo bridko zgodovino, zvemo, da je le graščina včasih nekaj pomenila, se v listinah omenjala, graščaki

slavili, umetniki risali grajska poslopja in slikali portrete grajske gospode — vas, tlačani, pa niso bili omemba vredni, kaj šele kake pozornosti. Kvečjemu cerkev omenjajo stare kronike — pač zato, ker so si tudi graščaki želeli rešiti dušo pred peklom...

Po naključju pa prav brdski gospodje ne smejo biti deležni le našega srda (mislim na srd potomcev nekdanjih tlačanov). Kajti dvakrat v naši slovenski zgodovini se je Brdo le izkazalo.

V sredini 16. stoletja je baron Ivan Egkh-Hungerspach gostil in ščitil pred preganjanjem Primoža Trubarja pa tudi kranjskega pastora Jerneja Knaflja. Kot goreč pripadnik »čistega evangelija« se ni zanimal le za napredek protestantizma, pač pa je bil tudi član komisije, ki je pregledala in odobrila Trubarjev slovenski prevod katekizma.

Drugič se je Brdo, pravzaprav graščak Anton Zois baron Edelstein, izkazalo v sredini preteklega stoletja. Tedaj je nečak slavnega Žige Zois storil mnogo dobrega za naš narod. Naj zdaj le to povem, da je bil Anton Zois, četudi grajski gospod, povsem demokratično izvoljen za župana Predoselj. To delo je opravljal od l. 1851 do l. 1862. V tem času je bila sezidana šola. Podpiral je vsa slovenska kulturna in gospodarska društva. Bil je celo prvi predsednik Matice Slovenske! — Skupno z dr. Bleiweisom je tudi obiskal na smrt bolnega pesnika Prešerna v Kranju.

VALVASORJEVA PODOBA

Vrniti se bo treba še k začetkom gradu Brda. In šele potem bo kazalo kaj več povedati o zatočišču preganjanjih protestantov na Brdu in o simpatični osebnosti barona Antona Zoisa. Vse drugo bom pač omenjal bolj na kratko.

Najprej o imenu prvih graščakov. V listinah naletimo na različne pisave: Ecker, Egg, Eck in Egkh. To zadnje obliko si pač osvojimo, četudi je še Valvasor imenoval Brdo le Egg. Tudi na slovenskem Kororskem imamo dve vasi (Brdo pri Šmohorju in Brdo pri Mariji na Zilji), ki se po nemško imenujeta Egg, kot naše Brdo. Sicer pa imamo na Slovenskem, vključno tudi Beneško Slovenijo, čez 50 krajevnih imen te vrste: Brdo, Brda, Brdce, Brce, Brdice, Brdinje, Brje, Podbrdo, Zabrdno itd., itd.

Sicer pa radoznali bralec teh vrstic hudomušno vpraša: od kod ime Brdo, ko je grad vendar na ravnem? Utegne biti dvoje odgovorov: morda pa je bila tu prej le kaka podolgovata vzpetina, ki jo slovar slovenskega jezika imenuje brdo, kar pa še zdaleč ni kak hrib; možno pa je, da je gradu dala ime rodovina, ki je prišla iz Nemčije in imela svoje posesti prej le v Goričah in v Prebačevem, v Predosljah pa desetino od nekaterih kmetov. Rodovina se je še pred zidavo gradu Brda imenovala Egg, Eck, Egkh ali podobno (sicer pa je nemška besedica »die Ecke« naš vogal, kot ali rob). Zato je tudi manj možna razlaga: kraj v kotu med gozdovi.

So pa še druga slovenska krajevna imena, na videz povsem jasnega izvora, v resnici pa slejkoprej zagonetna. Npr. krajevno ime Breg. Na prvi hip: kraj leži v bregu ali na bregu. Toda odkod pa tolikim studencem in potokom ime Breg? (Npr.: potok Veliki Breg pri Grosupljem; Čisti breg, pritok Krke; Breg, ponikalnica pri Višnji gori; Breg, hudournik pri Dragatušu; Breg, pritok Idrije; Breg, pritok Maline pri Čedadu; Breg, pritok Nadiže; in še bi se dalo naštevati.)

Č. Z.

Če vaš otrok kaže veselje do harmonike, naj vam povemo, da so v Kokrinem oddelku glasbil dobili izredno poceni kitajske klavirske harmonike PARROT na dvanajst basov. Baje so kot nalašč za uk. Imajo 6-mesečno garancijo, dobe se pa v sivi, črni in rdeči barvi.

Cena: 674,10 din

Takele in podobne moške jopice iz shetlanda v sivi, drap ali kamel barvi lahko te dni kupite po izredno ugodnih cenah v radovljiški ALMIRI.

Cena: 270,90 din

Na najmlajše glasbenike so pa mislili v škofjeloški NAMI; od italijanske firme Antonelli so pravkar uvozili glasbila — igrače. Tu je miniaturni klavir, harmonika, kitara, trobenta in klarinet in na vse se da lepo zaigrati.

Cena: od 47,70 do 161,70 din

Res škoda, da vam tegale servisa za belo kavo ne moremo predstaviti v barvah; čudovito rdeča keramika je to, dobi se pa v Murkinem ELGU v Lescah.

Cena: 241,75 din

1 V sodelovanju s Prešernovo družbo objavljamo v nadaljevanjih kriminalno Claude Avelina Mačje oko. Delo je izšlo v zbirki Ljudska knjiga, ki jo izdaja založba Prešernova družba.

TROJE NAREČNIH NAGLASOV V NOČNEM NEURJU

1

Cvetna nedelja 1930, večer. Strahovit naliv spreminja ulico Bonaparte od trga Saint-Germain-des-Prés do ulice du Four v pravcati hudournik. Enako je na obrežju Sene, saj je bulvar Saint-Germain, ki seka imenovano ulico na njeni najvišji vzpetini, razvodnica; toda edini osebi, ki sta v tem delu mesta kljub takšnemu vremenu zunaj, se zadržujeta med trgom Saint-Germain-des-Prés in ulico du Four, to pa sta tudi edini osebi, ki nas zanimata. V resnici ju majhna, z girlandami okrašena steklena streha varuje oba, hkrati pa tudi svetlečo kroglo z napisom: HOTEL MARSEILLE. Curki vode pluskajo ob steklo, da je slišati kakor odsekano bobnanje. Na pločniku in na cesti dviga neurje valujočo zaveso in v njej se medlo lomijo luči, kakor da so zastrte s solzami. Zdaj pa zdaj se zabliska in zagrm, da ti zastane dih. Zrak je topel.

Negibni osebi sta moška; lastnik hotela, čakati gospod Bédát z odkritim nasmehom in zvijačnim očesom pod modro čepico, ki je takšna, kot bi jo snel z glave nekdanjemu vojščaku, in se nikoli ne loči od nje, razen morda ponoči; in njegov mladi gost Jean Marc Berger, oblečen v zimski plašč, s čevlji v galošah, polsten klobuk je potegnil na oči, usta si je zavaroval s šalom, pa je kljub temu slišati njegovo vročično dihanje in tu pa tam vzdih, podoben kratkemu stoku. Gospod Bédát ga pogleduje nemirno in sitno: Da bi ga razvedril, uporablja sredstvo, ki ga po petdesetih letih izkušnje najbolj ceni: pogovarja se sam s seboj.

CLAUDE AVELINE

MAČJE OKO

»Vidite, gospod Jean Marc, hudo je z mojim nižjim akcentom, če bom skušal pripovedovati o tej noči, bodo vsi rekli, da pretiravam. Ljudem iz province zmeraj ustvarjajo sloves Parižani! Vendar se upam priseči, da po Verdunu še nisem videl takšnega dežja. Lahko mi poročete, da je tam padala samo voda! Kaj še! Granate, krogle, šrapneli. In prave noči, he? Brez plinskih gorilnikov! In naši lepi intendantski plašči, kaj pomaga, če so bili iz dobrega sukna, nazadnje so bili podobni razmočenemu papirju.« Sam se zasmeje. »Bi radi vedeli, zakaj se smejem? Pravkar sem pomislil, kakšen sem bil v Verdunu pod pristreškom, kakršen je tale nad nama. Gotovo bi bilo bolje, če bi bil iz pločevine, ne pa iz cerkvenega stekla! Kar pomislite, cerkveno steklo pod granatami... Ali pa cela katedrala.« Ne smeje se več. »Spomnite se tiste v Reimsu, tiste čudovite katedrale: do tal porušena! Res, hudo prizadeta. Spomnite se, vam pravim, toda vi ste bili še premajhni in Lyon je bliže Marseillu! Pa saj ni Francoza, ki ne bi slišal o trpljenju Reimsa pod vandalskimi granatami?«

»Seveda, gospod Bédát,« pravi Jean Marc, in vročica in šal mu dušita glas.

Pazljivo pogleda okoli sebe. Kje je taksi, prazen taksi! In prav nocoj je morala nevihta izprazniti pariške ulice, kot bi se ponovil vesoljni potop. Gospod Bédát nadaljuje:

»Imenitni pristrešek! Ko je lani ob istem času padala toča kot tole,« — pred nosom Jeana Marca se prikaže pest, da poskoči — »mi je gospa Bédát rekla: 'Toča ti bo razbila nadstrešek.' Pa ga pogledajte! Nobene razpoke, nobene špranje, še zmeraj je kakor nov! Saj ne, da bi ga gospa Bédátova hotela videti zdrobljenega, to ne, nadstrešek z girlandami se ji pač ne zdi dovolj moderen. In jezi jo, da ob deževnih dneh, kakršen je danes, postajajo pod njim ljudje, ki niso naši gosti. Tega ne preneso. Sicer pa jo poznate kakor jaz... Lepšega nadstreška si nisem mogel privoščiti. Saj veste, hiša je njena. Jaz sem uboga para...«

»Hej!« nenadoma zavpije Jean Marc.

Z eno roko si silovito strga šal, z drugo začne srdito mahati. Mimo pridvi taksi, zavore zavilijo. Jean Marc znova zastoka.

»Zamudil bom na vlak, zamudil bom, vse bo narobe.«

»Nič se ne razburjajte, gospod Jean Marc. Vlak odpelje ob pol dvanajstih, na Saint-Sulpiceu pa bo vsak čas odbilo šele tri četrt na deseto. Res, jaz na vašem mestu bi stopil teh nekaj korakov do trga Saint-Germain-des-Prés. Tam bi imeli več priložnosti.«

»S tema kovčkoma?« se obregne Jean Marc. »Saj veste, da nista lahka!«

»Lahko se z avtom vrnete ponju. Jaz ostanem tu. Sicer pa sta za vrati varna.«

»Ne bi rad zares zbolel! Malo prej sem imel 38,4 vročine. Tam doli ne bi bil rad priklenjen na posteljo.«

»Res je videti, da vam ni dobro,« pravi gospod Bédát in namršči obrvi. »V deželi sviloprejk si morate odpočiti in si pošteno opomoči. Soba v hotelu Marseille vas bo zmeraj čakala. Samo morebitnega gosta spravimo iz nje in spet bo vaša! Čudovito, kako rada vas ima gospa Bédátova. Do vseh ste enako ljubezni, do starejših in mlajših. Zmeraj jih vprašate, kako se počutijo, jim radi ustrezete, kaže, da vas zanimajo vse njihove zmeraj enake zgodbe. Dandanes je težko najti dobro vzgojenega dvajsetletnika, lahko mi verjamete. V hotelu moje kategorije in v takšni četrti pač lahko spoznavate značaje! Ne bom rekel, da so potepuhi, to bi bilo preveč blago, reči moram, da so majhni suroveži, ki ničesar več ne spoštujejo! Vi pa ste v naši hiši kakor sin. In vse, kar vemo o vas...«

»Pojdite, gospod Bédát. Še vi se boste prehladili.«

Gospod Bédát si ničesar ne želi bolj, kakor da bi odšel, vendar pravi:

»Ne bi vas rad pustil samega tukaj.«

Kakor razkošen čoln je po sredini ceste zdrsnil mimo njiju čudovit avto.

»Hej!« nagonsko zavpije Jean Marc.

»Vi bi se spravili tudi nad Roll's Roycea,« pravi spoštljivo gospod Bédát. »Kar pomislite, če bi se ustavil in bi bilo v njem čedno dekle! Morda bi se celo zaročili z njo, to se rado pripeti mladim ljudem v tem nesrečnem mestu.« Gospod Bédát vzdihne. »Za takšne stvari sem prestar. Prav, pa grem. Če je žena zakinkala pri časopisu, pridem nazaj. Če ni...« Divje strese slabotno roko, ki se mu je ponudila. »Srečno-pot in srečno se vrnite! Če pa se bo sreča kujala še naslednjih deset minut, nikar ne čakajte, odpeljite se z metrojem do trga Saint-Germain-des-Prés. Imeli boste dovolj časa, tudi svoja kovčka boste lahko prenesli.«

»Hvala vam, gospod Bédát, in na svidenje. Hvala vam za grog in hvala za vse drugo.«

»Ni za kaj, glej ga! Jaz se moram vam zahvaliti. Jaz moram biti ljubezniv, gosta nič ne obvezuje. Kljub vašemu žalostnemu naglašanju ste me spravili z Lyončani. Na svidenje.«

2

Jean Marc gleda, kako gospod Bédát zapira steklena vrata. A že ga kakor ost harpune zbode zvok motorja na koncu ulice. Taksí, tam se ustavlja taksí! Precej daleč sicer, v bližini trga Saint-Sulpice, ker pa razen dežja ni slišati ničesar drugega in ker bi ga pod osvetljeno kroglo moral vsakdo videti... zavpije na vse grlo: »Hej! Hej!«

Vrata se odpro, moški in ženska planeta čez pločnik in se izgubita v hiši. Pokaže se voznikova roka in dvigne zaveso.

»Hej! Hej!«

Strela je udarila tako blizu, da je Jean Marc zastokal: ne morejo ga slišati. Nevidno nebo se znova razpara. Taksí se vendarle bliža...

... in odpelje, zavije proti ulici du Four.

Oddaljuje se tudi grmenje, naliv pa postaja še hušji. Ura na mestni hiši na trgu Saint-Sulpice udari dvakrat. Pol. Jean Marc se posvetuje s svojo žepno uro: res, pol enajst. Znova si natakne rokavico, ki jo je bil snel, da je lahko stisnil roko gospodu Bédátu. Z nejevoljnim pogledom ošine svoja kovčka skozi steklena vrata, na katerih je v medli svetlobi videti napis: VHOD V HOTEL. Še enkrat se skrbno ozre po vsej dolžini ulice. En sam samcat pešec bi mu vtil dovolj poguma, da bi se odpravil proti metroju. A še zmeraj nikjer nikogar. Kljub temu odpre vrata, potegne ven prvi kovček, za njim pa še drugega. A že ga izpusti.

»Hej!«

Ne, spet posebno vozilo. Črn avto z zaprto karoserijo, najnovejši model. Jean Marc se je zmotil, ker avto vozi zelo počasi. Skomigne z rameni in se obrne h kovčkoma, pogleda pa še zmeraj ne more odtrgati od nenavadnega vozila, ki se počasi bliža pločniku. Ker so okna rosna, ne more videti v avto; toda voznikovo okno se odpre, avto se bo ustavil. Jean Marc je presenečen. Prikaže se neznan, popolnoma neznan obraz. In vpraša:

V letu 1975 bo Prešernova družba izdala za svoje naročnike naslednje knjige iz redne letne zbirke: Prešernov koledar 1976, roman Bena Zupančiča Plat zvona, roman Milene Mohorič Hiša umirajočih, mladinska povest Frana Milčinskega Ptiki brez gnezda, priločnik Higiena in kozmetika. Zbirko bodo člani prejeli broširano za 70 din, vezano (koledar bo broširan) pa za 100 din. Člani, ki bodo imeli plačano članarino do 30. junija, bodo prejeli še knjigo Miška Kranjca Povest o dobrih ljudeh. Vse knjige iz te zbirke bodo prejeli člani hkrati v mesecu novembru 1975.

Vpišite se v Prešernovo družbo pri našem zaupniku ali pa naravnost na naslov: Prešernova družba, 61000 Ljubljana, Opekarska-Borsetova 27.

Kmetijsko živilski kombinat Kranj

TOZD Tovarna olj Oljarica
TOZD Mlekarna
TOZD Klavnica
TOZD Kmetijstvo
TOZD Kooperacija Radovljica
TOZD Komerčni servis
s Skupnimi službami

*čestita k prazniku republike —
29. novembru
svojim poslovnim prijateljem
in potrošnikom*

ŽITO Ljubljana, DE Vesna Kamnik

s poslovalnicami:

Slaščičarna, Titov trg 11, Kidričeva 34
Slaščičarna in bife št. 35, za banko
Pekarna, Kidričeva 8
Bife Bachus bar, Titov trg 18

čestita občanom za dan republike

Skupnost TOZD preskrbovalnega območja Elektro Gorenjska

Cesta JLA 6

s svojo
TOZD Elektro Kranj
TOZD Elektro Žirovnica
TOZD Elektro Sava Kranj
TOZD Elektro razvod in
transformacija Gorenjske Kranj
in Skupnimi službami

*čestita za dan republike
— 29. november*

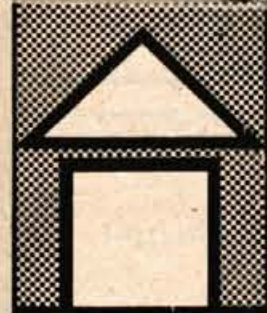

GOZDNO GOSPODARSTVO KRANJ

s TOZD gozdarstvo Škofja Loka, Pred-
dvor, Tržič

gozdno gradbeništvo, transport in
mehanizacija Kranj in z obratom za
kooperacijo gozdarstva

*čestita vsem delovnim ljudem in poslov-
nim prijateljem za praznik republike*

Kolektiv splošnega
gradbenega podjetja

Projekt Kranj

*čestita občanom in poslovnim pri-
jateljem za dan republike*

Kolektiv Zdravstvenega doma Kranj

z enotami v Kranju, Škofji Loki
in Tržiču

čestita občanom za dan republike

Samoupravna stanovanjska
skupnost občine Kranj
in delovna skupnost Podjetja
za stanovanjsko in komunalno
gospodarstvo Kranj

*čestita vsem hišnim svetom, delovnim in
družbenim organizacijam, poslovnim so-
delavcem in vsem občanom za praznik
republike*

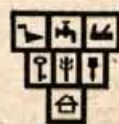

VELETRGOVINA

ŽIVILA

KRANJ

TOZD — Veleprodaja
TOZD — Maloprodaja
TOZD — Slaščičarna-Kavarna
Samoupravna delovna skupnost
skupnih služb

Servisno podjetje

Kranj Tavčarjeva 45, telefon 21-282

*čestita k prazniku
svojim poslovnim prijateljem
in potrošnikom*

Se naprej se priporoča za sodelovanje z vsemi svojimi dejavno-
stmi: zidarska, mizarska, vodovodno-inštalaterska, kleparska,
krovska, ključavničarska, pleskarska in električarska. Gospodin-
ski biro: šivanje oblačil po meri, pobiranje zank in izdelava
gumbov.

Splošna vodna skupnost Gorenjske Kranj

*čestita občanom in poslovnim prijateljem
za dan republike*

Izvajamo vodogradbena dela, regulacije vodotokov, obalne proti-
erozijske zaščite, vodnogospodarske objekte, zemeljska dela,
strojna in minerska dela ter druga dela s področja nizkih gradenj.

universal JESENICE

Trgovsko podjetje
na veliko in malo
Jesenice
C. maršala Tita 1

Vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim prijateljem čestitamo za dan republike — 29. november in jim želimo veliko delovnih uspehov v nadaljnjem delu

Gostinsko podjetje **Planinka Kamnik**
z enotami: Hotel, Restavracija,
Kavarna

Ko pridete v Kamnik, nas obiščite — *čestita prebivalcem in poslovnim prijateljem za praznik republike*

Zavod za gojitev divjadi

**Kozorog
Kamnik**

čestita občanom za praznik republike

Industrija volnenih izdelkov Zapuže

Industrija volnenih izdelkov SUKNO Zapuže proizvaja vse vrste blaga za ženske iz 100 % čiste runske volne ter volnene odeje najboljših kvalitet. V prodajalnah v Zapužah in na Koroški cesti v Kranju vam nudimo najnovejše vzorce ženskega in moškega volnena blaga ter volnene odeje vseh vrst in kvalitet. Ob tako bogati izbiri boste gotovo našli tudi nekaj zase.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo za dan republike —

29. november

INDUSTRIJA KOVINSKE OPREME IN STROJEV

Kranj, Savska cesta 22

Izdelujemo: stroje za čevljarsko in tekstilno industrijo ter tračne brusilne stroje za kovinsko industrijo

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo za dan republike

Industrijski kombinat Kranj

Vsem delovnim ljudem čestita za praznik republike — 29. november in jim želi še naprej veliko delovnih uspehov

Danes vas, jutri mesto

Gorenja vas v Poljanski dolini bo v najbližji prihodnosti močno spremenila svoj videz — »Čaka nas veliko dela,« pravi predsednik krajevnih skupnosti Marjan Kosmač — Dr. Milan Gregorčič bo za dan republike prejel odlikovanje predsednika republike — Končno smo dobili dober gostinski lokal, menijo vaščani — Za praznik odprt foto klub — Tradicionalni mladinski plesi privabljajo mlade od blizu in daleč

Gorenja vas v Poljanski dolini bo morda že čez leto, dve, zagotovo pa čez štiri zaživela popolnoma drugačno življenje. Dobila bo nove prebivalce, delavce, ki bodo v osrčju Žirovskega vrha »grebli« uranovo rudo, ljudi, ki bodo skrbeli za njeno predelavo, strokovnjake, katerih naloga bo, da bo proces pri predelavi urana brezhibno potekal. Vas ob Poljanščici se bo še razširila, zrastle bodo nove stanovanjske hiše, novi bloki. Pod strmim bregom Tabora in položnih vzpetin Lajš ter Žirovskega vrha se bo marsikaj spremenilo.

Industrija v Gorenji vasi je bila dolgo »pastorek«, če lahko vso stvar tako imenujemo. Domačini zatrjujejo, da je za to pač v veliki meri kriva nekdanja občinska politika. Le-ta ni dopuščala, da bi se poleg Škofje Loke razvijali tudi drugi industrijski centri v obeh dolinah. Ne v Poljanah, ne v Gorenji vasi skorajda ni bilo možnosti za zaposlitev. Gorenjci in okoličani so se vozili na »siht« v Škofjo Loko, leto, dve, potem pa so odšli iz kraja za vedno. Dolina, ki je sicer imela vse možnosti za razvoj, se je praznila! No, potlej je zavel drug veter!

V spodnjih prostorih doma TVD Partizan v Gorenji vasi bodo pred praznikom republike odprti moderen foto laboratorij. Duhovni vodja gorenjevaškega foto kluba je mednarodni mojster fotografije Vlastja Simončič.

ZDAJ JE DRUGAČE

»Dolgo smo bili zapostavljeni,« to lahko povem kar takoj, pripoveduje Marjan Kosmač, ki je že osem let predsednik krajevnih skupnosti. »Poglejte, pred osmimi leti je bilo v krajevnih obratih komaj 150 zaposlenih, danes pa jih je okrog 450. V obratu Alpine si služi kruh 200, v Jelovici 110, Geološkem zavodu 60, Šeširju 35 in v Komunalnem servisu 20 delavcev. Možnosti pa še zdaleč niso izkoriščene. Alpina, denimo, ugotavlja, da je gorenjevaški del kolektiva med najboljšimi v podjetju in je obrat pripravljena kadarkoli razširiti. No, težave so z zaposlovanjem. Trenutno delavcev, predvsem pa žensk, ki bi se bile pripravljene zaposliti, primanjkuje. Prav tako je pripravljena na razširitev in modernizacijo obrata Jelovica. In mislim,

Marjan Kosmač: »Krajevna skupnost čaka veliko dela!«

da niti škofovoški Šešir še ni rekel zadnje besede.«

Stari grehi se torej popravljajo! Občinski moške so prisluhnili mnenju kraja, ugotovili so, da ima tudi Gorenja vas vse možnosti za razvoj industrije. Kajpak pa se postavlja vprašanje, če se vse to ni zgodilo nekoliko prepozno. O tem najbolj zgovorno priča podatek, da Transuristovski avtobusi vsakodnevno prepeljejo iz zgornjega dela Poljanske doline v Škofjo Loko okrog 400 delavcev. Ti ljudje se najbrž v Gorenjo vas ne bodo več vrnili!

Nekaj podatkov o krajevni skupnosti Gorenja vas najbrž ne bo odveč. Celotno področje, gorenjevaška krajevna skupnost se je pred kratkim združila še s krajevnima skupnostima Leskovicca in Hotavlje, šteje okrog 2800 prebivalcev, prejšnja skupnost pa jih je imela kakih 1350. Sama Gorenja vas, mimogrede povedano, vanjo sta vključeni tudi nekdanja Sestranska vas in sedanja Trata, pa ima okrog 1150 ljudi.

VELIKO DELA

»Veliko dela nas še čaka,« mi je dejal predsednik krajevnih skupnosti Marjan Kosmač. »Posebno zdaj

Marko Miklavčič: »Elektriko in trgovine bi morali v Gorenji vasi urediti najprej. Če kdaj bi kraj moral imeti trgovsko hišo. Tudi glede rudnika smo nekoliko rezervirani. Bojim se, da ne bodo za delavce namesto ustreznih stanovanjskih objektov zrasle barake!«

tudi drugi. Treba je namreč vedeti, da so vsi vedeli, kje se gradi šola, da pa na dostop do nje ni nihče pomislil. Učencem pa je treba zagotoviti varen dostop do »hrama učenosti«. No, potlej nas čaka že dolgo načrtovana naloga — ureditev vodovoda! Najverjetneje bo akcija stekla že v prihodnjem letu. Pa na malčke tudi nismo pozabili! V domu Partizana bomo uredili vrtec. Tja konec januarja bodo končana vsa dela. No, mislim, da se bodo prav za dan žena vanj vselili prvi cici-bančki. Velik problem bomo s tem rešili. Tudi na varčevalce nismo pozabili. Ljubljanska banka bo že v kratkem v Gorenji vasi odprla svoj »kotiček«. Menim, da bodo zadovoljni prav vsi! Predvsem pa tisti, ki prejemale vsak mesec osebni dohodek na hranilne knjižice! In le-teh ni malo! Alpina se je odločila za to novost, Jelovica, pa tudi Marmor se bo že v kratkem.«

OSREDNJA PROSLAVA

Gorenja vas je pred tremi leti dobila novo šolo. Solo, ki ni le šola, ampak tudi središče kulturnega življenja kraja. No, in v šoli bo tokrat, prvič, tudi osrednja proslava ob dnevu republike. Da bodo v Gorenji vasi poskrbeli za kvalitetno prireditve, ni treba posebej pripovedovati. Na njej bodo podelili odlikovanje predsednika republike Josipa Broz-Tita — red dela z zlatim vencem — dr. Milanu Gregorčiču. Sivolasega možaka pozna domala vsa Poljanska dolina. Poznajo ga tisti, ki jim je rešil življenje, ljudje, ki so že bili na pragu smrti! Nikdar ne bodo pozabili njegove požrtvovalnosti, elana, s katerim je premagoval vse težave. Kolikokrat je sredi noči pohitel visoko proti poljanskim hribom, kamor so ga klicali na pomoč! Nobena pot mu ni bila pretežka! Ampak, dr. Gregorčič o tem le nerad pripo-

Pavle Čadež: »Gorenja vas se je dolgo razvijala prepočasno. Šele zdaj se je stanje izboljšalo. V kraju bi lahko ostalo več domačinov. Uran bo brez dvoma prinesel napredek, bojim pa se, da se ne bi preveč spremenil videz vasi.«

pred volitvami. Skupnost bo izvolila nove organe. Doslej smo vse naloge v krajevni skupnosti opravljali na amaterski osnovi, nova ustava pa je skupnostim naložila veliko novega dela. Zato bo potrebno zaposliti novega tajnika, človeka, ki bo odgovoren, da bo delo v redu potekalo. Priznamo, prav zaradi prezaposlenosti vseh smo doslej marsikaj zamudili! Upamo, da bo v prihodnje drugače. Čaka nas asfaltiranje ceste proti šoli! Na zadnji seji je že bil izvoljen odbor, ki bo odgovoren za to nalogo. Krajevna skupnost je v ta namen že namenila 80.000 din sredstev. Upamo, da se bodo v akcijo vključili

Mladinski plesi v Gorenji vasi privabljajo mlade od blizu in daleč.

Mlada »birta« Miro Lapanja in Dušan Škrlep.

veduje. Skromen je! To je bila moja dolžnost, pravi, reševati človeška življenja! Zdej njegovo »zdravniško pot« v Gorenji vasi nadaljuje sin — dr. Bojan Gregorčič.

O KULTURI

Nekdaj je bilo kulturno umetniško društvo »Ivan Regens«, ime je dobilo po znanem gorenjevaškem znanstveniku — zoofiziologu, izredno delavno. Danes pa tega ne bi mogli trditi! Dramskih predstav ne pripravljajo več! Pač pa je izredno delaven fotoklub. Zanimanje za fotografijo se je v Gorenji vasi, po pravici povedano, povečalo po odprtju nove šole, po tistem, ko so v galeriji začeli pripravljati razstave. Doslej se jih je zvrstilo že lepo število. Prav dan pred praznikom republike bodo člani kluba v prostorih TVD Partizan odprli foto laboratorij. Večino posla pri urejanju so opravili s prostovoljnimi delom, ne pozabijo pa tudi pripomniti, da so naleteli na veliko razumevanje pri hotavljskem podjetju Marmor, mentorju, ki jim je izdatno pomagal. Pa še na nekaj ne smemo pozabiti. Na Gorenjevaški okteti, skupino, ki nastopa malone na vseh večjih prireditvah in proslavah v občini. Letos je nastopil tudi na srečanju slovenskih oktetov v Sentjerneju.

Če so mladinski plesi kulturne prireditve, ne vem? Vem pa, da so dobro obiskani, da so v zimski sezoni vsako soboto, da prihajajo nanje mladi iz vse občine in še od dlje, da so v Gorenji vasi že več kot pet let, da... Pobudo zanje je dal ansambel Tabor, ki trenutno ne igra več! V letošnji sezoni je taborovce nadomestila skupina Nocturno. Obiskovalcev je res vedno dovolj!

DOBRA »OŠTARIJA«

Turizem je bil nekdanj v Gorenji vasi cvetoča panoga. Danes tega ne bi mogli trditi! Resda domače turistično društvo dobro skrbi za urejenost kraja, za čistočo, ni pa urejeno kopaljšče, turističnih sob je malo!

»Morda bo zdaj spet bolje! Nekdaj dosti znana gostilna »Kosmata glava« je dobila nove »birt«! Mlada fanta sta odlično začela!« so mi pripovedovali vaščani, prav tako mi je zatrtil predsednik krajevnih skupnosti Marjan Kosmač. »Dušan Škrlep (24) in Miro Lapanja (23)«, sta se mi le nekaj trenutkov kasneje predstavila novopečena »oštirja!« »Že dolgo sva gledala, da bi dobila v najem to gostilno,« pravi. »Kraj je odličen, lokacija pa naravnost fantastična. Le dober kader je treba imeti. Oba sva kuharja. Zakaj sva prišla v Gorenjo vas? Odgovor je preprost! Zdelo se nama je, da Poljanska dolina potrebuje dobro kuhinjo! Morda bo kdo mislil, da je to hvala! Morda? Ampak meniva, da bo čas pokazal svoje! Promet je v začetku, marava priznati, slabo kazal. Zdej pa so poleg domačinov začeli prihajati tudi drugi gostje. Trenutno je v najini krčmi, »Spanovija« sva jo poimenovala, mogoče dobiti vsakovrstne jedi, od vampov do tatarskega bifteka, od

Stane Šopar, skrb za organizacijo plesov: »Mladinske ples pripravljajo TVD Partizan, pobudo zanje pa je dal ansambel Tabor.«

Romana Kavčič: »Mladinski plesi so v Gorenji vasi edina zabava za mlade. Kino predstav ni več, malo je kulturnih prireditev. Ne vem, kdo je kriv.«

kalamarov do bikovih jajc. Lahko pa poveva, da sva glede kuhinje uresničila komaj kakih petdeset odstotkov najinih načrtov.«

Taka je danes Gorenja vas v Poljanski dolini! Kakšen bo kraj čez desetletje, se ne ve! Razvoj, zlasti pa odprtje uranovega rudnika, bo prinesel svoje.

Besedilo: J. Govekar
Slike: F. Perdan

Central — Kranj

TOZD Delikatosa,
trgovina »Dom«
Srednja vas

obvešča cenjene stranke,
da bo od 25. novembra 1974
dalje začasno poslovala
vsak dan od 8. do 16. ure,
v sobotah pa od 8. do 12.
ure.

Se priporočamo!

*Čestitamo vsem delovnim ljudem
za praznik republike
in jim želimo veselo praznovanje.*

Skupščina občine Jesenice
Občinska konferenca ZKS Jesenice
Občinska konferenca SZDL Jesenice
Občinski sindikalni svet Jesenice
Občinski odbor ZZB NOV Jesenice
Občinska konferenca ZMS Jesenice
Občinski odbor ZRVS Jesenice

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

sava
JESENICE
NA GORENJSKEM

opravlja visoke, nizke, industrijske, športne in turistične gradnje. Interesenti za vse vrste gradenj se lahko informirajo pri podjetju, ki jim kvalitetno in po zmernih cenah zagotavlja uresničitev gradnje od idejnega projekta do konca gradnje.

*Vsem delovnim ljudem čestitamo
za dan republike*

GORENJSKA OBLAČILA KRANJ

Vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim prijateljem čestita za dan republike in jim želi še naprej veliko delovnih uspehov

SGP Tržič

vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem čestita za dan republike

ARHITEKT
BIRO
SGPTRŽIČ

s svojo enoto
Arhitekt biro Kranj

- gradi in projektira vse vrste visokih gradenj
- izvaja ključavničarska, kleparska, vodoinštalaterska in pečarska dela

GO GRADU Komunalno
gradbeno
podjetje
Bled

TOZD Komunala
TOZD Gradnje in
delovna skupnost
skupne službe

Opravlja komunalne storitve; preskrba z vodo, odvoz smeti in odpadkov, kanalizacija, oprema in urejanje mestnih zemljišč, vodoinštalaterstvo in toplovodne napeljave. Opravlja vsa dela na nizkih in visokih gradnjah, siikarskopleskarska dela, polagamo zidne tapete in plastične pode, keramična dela. Iz lastne gramoznice dobavlja vse vrste gramoznega materiala in peska. Izdelujemo vse vrste plastičnih ometov.

Priporočamo se z našimi storitvami.

*Vsem delovnim ljudem in
poslovnim prijateljem
čestitamo za dan republike*

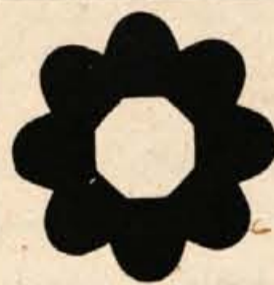
**Gozdno
gospodarstvo
Bled**

*vsem delovnim ljudem čestitamo
za dan republike in želimo veliko uspehov
v prizadevanju za gospodarski
in družbeni napredek*

Trgovsko podjetje Rožca Jesenice

se pridružuje čestitkam za praznik republike — 29. november

**Konfekcija Mladi rod
Kranj**

*Vsem delovnim ljudem, kolektivom in
poslovnim prijateljem čestita za dan
republike*

Tekstilni center
Kranj

TOZD tekstilna tovarna Zvezda

*čestita vsem delovnim ljudem
in poslovnim prijateljem
za dan republike*

Nudi kvalitetne vrste lepljivih CENTELIN medvlog za konfekcijo

**Stanovanjsko
podjetje Tržič**

*vsem delovnim ljudem čestita za dan
republike in želi še naprej veliko delovnih
uspehov*

Kmetijska zadruga

Bled

ima stalno na zalogi reprodukcijski material za kmetijstvo

in gradbeni material

- opečne izdelke bomo imeli tudi v zimskem času
- sprejemamo tudi naročila za prihodnjo sezono
- zagotovite si pravočasno gradbeni material

se priporoča KZ Bled tel. 77-425 in čestita za dan republike

Storitveno in proizvodno podjetje

CREINA

Kranj

s temeljnimi organizacijami

PROMET
REMONT
KMETIJSKA MEHANIZACIJA
SERVIS OSEBNIH VOZIL
RTC KRVAVEC
GOSTINSTVO IN TURIZEM
TRANSPORT IN
SKUPNE SLUŽBE

čestita vsem delovnim ljudem za 29. november — dan republike

CESTNO PODJETJE V KRANJU

čestita vsem
poslovnim prijateljem
in uporabnikom cest
za dan republike

IZDELOVANJE NOTRANJE OPREME IN POHIŠTVA
MENGEŠ, BLEJČEVA CESTA

Po želji naročnika izdelamo tudi projekte za opremo.

Izdelujemo vsa zahtevnejša pasarska dela.

Čestitamo občanom in poslovnim prijateljem za praznik republike

TITAN KAMNIK

Titan tovarna kovinskih izdelkov in livarna Kamnik
proizvaja:

- fitinge
- ključavnice navadne in cilindrične
- ulitke iz temprane litine za avtomobilsko, elektro in strojno industrijo

Cenjenim potrošnikom priporočamo naše renomirane izdelke

Čestita vsem delovnim ljudem
in poslovnim prijateljem
za dan republike

Vsem občanom in poslovnim prijateljem čestitamo ob dnevu republike

Zavarovancem se zahvaljujemo za zaupanje in se priporočamo Veliko skrb odložite, če zavarujete sebe in svoje premoženje pri

Zavarovalnici Sava PE Kranj

Malta — zibelka starih kultur in civilizacij

KOKATEDRALA

Polni vtisov o prazgodovinskih znamenitostih in nenavadne preteklosti Malte, ki se bistveno razlikuje od sosednjih dežel Sredozemlja, smo se iz nacionalnega muzeja podali na bližnji trg Sv. Janeza na ogled kokatedrale.

Mimo trga pelje glavna valetska ulica Kingsway, ob kateri so vse vladne ustanove in diplomatska

predstavnštva tujih držav. Kar malo razočarani smo bili, ko nikjer nismo opazili zastave Jugoslavije. Navzlic prijateljskim odnosom z Malto naša država, sodeč po podatkih iz turističnega vodiča Vallette, nima svojega diplomatskega predstavništva.

Zastopane so skoraj vse zahodnoevropske države ter celo take dežele kot so Haiti, Honduras, Etiopija in Liberija. Prav tako nismo zasledili

podatka o predstavnštvih socialističnih držav, medtem ko smo med množico v tem delu mesta naleteli na številne mornarje tovornih ladij tudi iz Sovjetske zveze in Kitajske. Kitajci v svojih temno modrih oblekah so disciplinirano po dva in dva, kot vojaki, korakali in razumljivo zbuvali pozornost množice, pa tudi nas, ki smo bili pravo nasprotje kitajske strumnosti. Kar naprej smo se čakali in lovili v mestni gneči, ne meneč se dosti na vodnikova navdila o točnosti in podobnem.

Mestna četrt s trgom Sv. Janeza je nasploh najbolj živahna. Okoli za spoznanje položne tlakovane ploščadi — pred kokatedralo, so med nizkim drevoredom nanizane stojnice — trafike, cvetličarne in majhne kramarije s spominki. Podobne so še najbolj uticam ljubljanskih prodajalcev pečnega kostanja. Na vogalih trga so stari paviljončki v tipični arabski arhitekturi. Pod svodi, okrašenimi z arabeskami, se zbirajo zlasti tujci, ki si ogledujejo ali kupujejo preproge, keramiko in druge malteške spominke. Tudi nas je mikalo v te arabske bazarje, toda kaj, ko še nismo bili na čistem, s koliko denarja lahko razpolagamo, pa tudi časa ni bilo veliko.

Krešo nas je miril z nasveti, naj štedimo denar in naj se ne pustimo ujeti že v prvi prodajalni, ki jo vidimo. Bo že on povedal in pokazal, kje se poceni in dobro kupijo »fine stvari«. Sicer pa večina, z mano vred, še vedno ni menjala denarja.

To smo uspeli šele po ogledu kokatedrale v valetski narodni banki. Malteški funt ima isto vrednost kot britanski, uradni tečaj pa je bil okoli 45 do 50 din za funt.

Kokatedrala, posvečena Sv. Janezu, tega svetnika imajo na Malti poleg Sv. Pavla zaradi svojih vitezov Ivanovcev najbolj v čislju, na zunaj ni nič posebnega. Razen velikosti, dveh špansko baročnih zvonikov in balkona nad velikim portalom, vse spet v dolgočasni oker barvi, kot vsa Malta — pravzaprav ni nič omembe vrednega.

Kot bi vas, dragi bralci, je tudi nas zanimalo, zakaj to veliko cerkev v Valletti imenujejo kokatedrala in ne po enostavni logiki — katedrala kot povsod v vesoljnem krščanskem svetu.

Kokatedrala gor, kokatedrala dol — za božjo voljo Krešo, povej nam vendar, zakaj tisti »sko« pred katedralo. Pa ja ni kakšna kooperacija po sredi? Vodnik nam je pojasnil, da je ta božji hram pravzaprav podružnica glavne katedrale v mestu Mdina, kjer je bila prvotna prestolnica Malte. Če je Valletta vsa Janezova, pa Mdina najbolj časti svojega Pavla. Po rangu je torej Pavlova katedrala prva, Janezova pa druga. Kljub temu pa je bila kokatedrala v Valletti v zadnjih stoletjih morda celo pomembnejša kot katedrala v M dini. Bila je osrednje zbirališče bogaboječih otočanov in nekakšen reprezentančni cerkveni sedež malteških vitezov in nadškofa.

Po cerkvenih obredih v cerkvi so se na trgu sv. Janeza zbirale množice in poslušale velikega mojstra in druge visoke može, ki so z balkona nad cerkvenim portalom oznanjali zakone, predpise in druge pomembne zadeve. Balkon je bil nekakšna govorniška tribuna posvetne aristokracije, se pravi viteških redov in njihovih velikih mojstrov. V cerkvi so se posvečali božjim, pred cerkvijo pa posvetnim zadevam. Praktično — ni kaj reči. Sicer pa je bilo na Malti cerkveno in posvetno tako tesno povezano in prepletano, da je skoraj vse eno in isto, v bistvu pa vse cerkveno.

Kokatedralo so zgradili šele v 17. stoletju, potem ko so za prestolno mesto proglasili Valletto, namesto dotadanje prestolnice Mdine.

BOGU, KAR JE BOZJEGA, IN SE VEČ

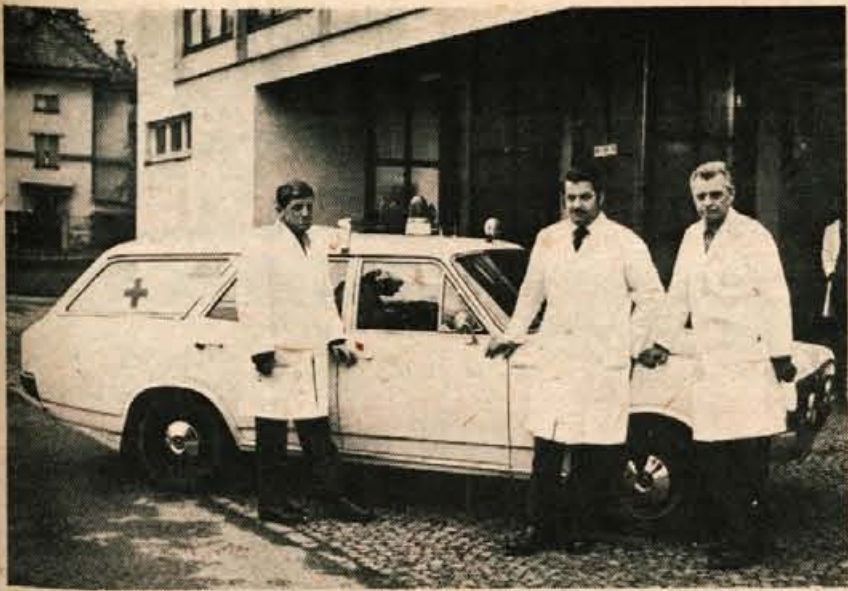
Do trenutka, ko smo vstopili, sem bil prepričan, da sem že videl vse razkošje krščanskih cerkva bodisi v Rimu, na Dunaju, v Budimpešti. S presenečenjem pa sem ugotovil, da sem se ušel, kot vsi, ki so se imeli za poznavalce in so že videli nekaj sveta. Z bogastvom opreme in razkošno arhitekturo te cerkve se lahko meri le Vatikan. Notranjost te čudovite in prostrane cerkve — kokatedrale — je pravo nasprotje njenemu zunanjemu videzu.

JOŠT ROLC (Se bo nadaljevalo)

Hodnik v guvernerjevi palači v Valetti

Kmetovalci in rejci prašičev!
Tudi letos odkupuje Koteks tobus svinjske kože. Pri vzreji prašičev pazite, da se njihova koža ne poškoduje. Nepoškodovane in nerezane kože imajo pri odkupu večjo vrednost. Svinjske kože oddajte najbližji zbiralnici Koteks tobus ali kmetijski zadrugi, kjer odkupujejo tudi kože drugih živali.

Koteks Tobus

*Čestitamo poslovnim prijateljem
za praznik
republike — 29. november*

Halo, 94!

Kadar drvi po cesti rešilni avtomobil z odprto sireno, reagiramo navadno vsi enako. Stopimo do okna in skušamo z očmi ujeti vozilo, ki hiti proti kraju nesreče ali pa bolnika ali ponesrečenca pelje v zdravstveni dom, čeprav vemo, da bomo ujeli le znano podobo svetlega vozila z oznako rdečega križa.

»Na žalost pa sirena in modra luč, kar pomeni, da smo na nujni vožnji, za voznike na naših cestah pomenita toliko kot nič,« pravijo vozniki rešilnih avtomobilov. Z njimi smo se pogovarjali na reševalni postaji v Kranju, verjetno pa imajo glede tega težave tudi na vseh drugih postajah. »Naše ceste so ozke in posebno ob nedeljah je promet zelo gost, takrat je nujna vožnja podobna običajni, saj je promet iz nasprotni smeri tako gost, da se prehitovati ne da,« pravi Franc Demšar, eden od devetih šoferjev kranjske reševalne postaje. »Le tuja vozila se takoj umaknejo na rob ceste, če zaslišijo sireno. Naši vozniki pa so za ta zvok gluhi. Rad bi vedel, kako bi se počutili, ko bi jim šlo za minute, pa bi vedeli, da se zaradi oviranja nevidnih voznikov njihov čas in življenje iztekata. Pa še to: po mojem mnenju reševalcem novi prometni zakon ne daje tolikšne prednosti kot bi jo moral.«

Seveda so te težave reševalcev v prometu na naših cestah le del njihovega vsakdanjika, ki se ne izteče ob drugi uri popoldne ali ob katerikoli drugi uri dneva ali noči. Reševalci, s tem mislim tako šoferje kot njihove spremljevalce, so le sestavni

del ekipe službe nujne pomoči zdravstvenega doma Kranj: v reševalno skupino enega turnusa sodi tudi zdravnik in medicinska sestra. »Ta skupina,« pravi vodja splošne medicine pri ZD Kranj dr. Ciril Armeni, »je v določenem času celota, njeni člani pa imajo vsak svoje naloge in se med seboj dopolnjujejo, delo si delijo. Njihove dolžnosti smo že pred nekaj leti zajeli v pravilnik, ki ga prav sedaj dopolnjujemo. Moram reči, da smo prav z organizacijo nujne pomoči in s pravilnikom za korak pred drugimi zdravstvenimi domovi, ki se posebno v zadnjem času prek sekcije splošne medicine želijo seznaniti z našimi izkušnjami v organiziranju službe prve pomoči. V tej službi so stalno 4 medicinske sestre, zdravnik, 9 šoferjev rešilnih avtomobilov in 4 spremljevalci. V teritorialnih enotah ZD Kranj v Škofji Loki, Trzinu in Žireh pa je vsega skupaj še 10 šoferjev rešilnih avtomobilov, spremljevalcev pa tam nimajo.«

POMEMBNA JE PRVA POMOČ

Med najstarejšimi uslužbenci spremljevalci reševalne postaje v Kranju je Franc Obed: »Že 14 let sem tukaj. Moja naloga je nuditi prvo pomoč na kraju nesreče, če tako odloči zdravnik. Po pozivu na pomoč namreč zdravnik odloči, ali gre za nujen primer, ko mora na kraj nesreče sam zdravnik, spremljevalec s šoferjem ali šofer sam. Ta čas pa je spremljevalčevo mesto v ambulanti pri

nova in izpopolnjena izbira VSEH VRST IGRAČ

v
veleblagovnici
globus
v enoti
Blagovnica

od
danes
naprej

Škrene čestitke za praznik republike — 29. november

dežurni sestri. Ko že omenjam prvo pomoč — bi rad povedal tole: vesel sem, da so se mladi vozniki motornih vozil res dobro naučili večini prve pomoči. Pred leti, ko je stopil v veljavo predpis o kompletu prve pomoči v avtomobilu, pa brez ustreznega znanja, smo našli ranjence v prometnih nesrečah tako obvezane, da ni bilo nikamor podobno. Celotno zdravje kot tudi življenje. Navadno smo take povoje takoj prerežali, saj so bili pogosto tako zategnjeni, da so bili udje pomodreli. S tem pa so napravili več škode kot koristi.«

Tudi večina drugih spremljevalcev je na postaji že več let, prav tako tudi šoferji rešilcev. Ob tem delu je treba biti vzdržljiv, potrpežljiv, močan in še marsikaj. Kdor ni za ta poklic, ga pusti že v enem dnevu ali najkasneje v enem tednu. Po toliko letih takega dela pa rade pridejo tudi poklicne bolezni: reševalci pogosto tožijo zaradi okvar hrbtnice, saj morajo dnevno dvigniti in prenesti več sto kilogramov človeške teže. In to po najbolj ozkih in najbolj zavutih stopnicah blokov, kjer ni dvigal, arhitekti pa niso pomislili, da je treba tudi v šesto nadstropje z nosili. Kjer pa dvigala so, so seveda premahljiva za nosila.

VEDNO NA VOZNIJ

Vse niti te zelo ubrane reševalne ekipe na čelu z zdravnikom pa vodi vedno dežurna sestra. Le-ta sprejema klice za nujno pomoč, pomaga zdravniku in točno ve, kje so rešilni avtomobili. Zdaj je to delo olajšano, ker je večina avtomobilov opremljena z UKV sprejemniki. Te naprave nimajo samo rešilni avtomobili, pač pa tudi drugi službeni avtomobili, ki jih uporabljajo zdravniki na obiskih na domu ali na nujnih voznjih. »Na žalost,« pravi dr. Armeni, »pa so ti naši avtomobili preslabo označeni. Kdo pa hoče opaziti svetel volkswagen označen z malim rdečim križem, ki nevarno prehitava, ker je dobil nujen poziv. Pogosto nam drugi vozniki privedijo pravi trobilni koncert. Če bi tudi ta vozila imela modro utripajočo luč, bi morda lahko v tem gostem prometu prišli na kraj, kjer čakajo na našo pomoč, seveda hitreje.«

Seveda pa reševalna vozila ne vozijo vedno na nujni vožnji. Kar precej voženj je takih, ki jim pravijo taksi vožnje. Dosti bolnikov je treba vsak dan voziti na preglede v bolnice, nekatere vozijo iz bolnice domov, pa spet iz bolnice v druge bolnice itd. Teh voženj je toliko, da je dopolne en reševalni avtomobil neprestano na taki taksi vožnji, drugi avtomobili pa čakajo na nujne primere. V jesenskem in zimskem času se delovni pogoji za reševalce tako za šoferje rešilcev kot tudi za zdravnike na nujnih voznjih močno po-

slabšajo. Ko bo zapadel sneg, pa se bodo močno povečale vožnje od smučarskih središč v mavčarne ljubljanskih bolnic. To leto, pravijo na kranjski reševalni postaji, bo hudo: že prejšnjo nedeljo, ko je bilo na Krvavcu že kar črno smučarjev, so tri z zlomljenimi nogami prepeljali v Ljubljano. Pozimi pa jih bodo vozili še z Zelenice, Starega vrha in še od kod. Sedem do osem prevozov ob nedeljah je pozimi menda kar normalno.

»Vse bi še bilo,« pravijo reševalci, »če bi ljudje hoteli malo počakati. Nihče ne pomisli na to, da moramo pri našem delu upoštevati nujnost prve pomoči in ne vrstni red. Ne bi se smelo zgoditi, da bi zaradi ne najbolj nujne vožnje moral čakati na prevoz kak res hudo nujen primer. Občani bi nam zelo pomagali, če bi zaradi manjših poškodb sami prepeljali koga k zdravniku. Zgodi se celo, da peljemo lažjega ponesrečenca v bolnišnico, svojec, ki pa bi ga prav lahko peljal v svojem avtomobilu, pa pelje za nami.«

»Naše načelo je,« je poudaril dr. Armeni, »da je urgentnost zagotovljena. Ni tako pomembno, da je vsak takoj prepeljan do zdravnika ali zdravnik do njega, če ga potrebuje, pač pa, da je v najbolj nujnem primeru takoj zagotovljena zdravniška pomoč. To pa seveda vsi, ki potrebujejo zdravniško pomoč, ne vedo in ne morejo vedeti, so pa seveda nepotrpežljivi. Zadnje čase, posebno poleti, se je naše delo razširilo še na letališče. Posebno letos smo imeli tam več opravka, ker je prišlo več izseljencev. No, in kar se ob vrnitvi domov rado zgodi — več izseljencev je od vesolja zadela kap: tako da je leta-

lišče večkrat res potrebovalo našo nujno pomoč.«

ROJSTVO V REŠILCU

Med nujne primere sodijo tudi porodnice. Ne bi verjeli, toda porod v reševalnem avtomobilu je skoraj nekaj vsakdanjega. Kranjski reševalci niso mogli prešteti, kolikokrat so morali prevzeti vlogo babice. Vsak reševalni avtomobil ima obvezno komplet babiške opreme in kot pravijo je skoraj neprestano v uporabi. Kadar jih pokličejo kam na Jezerko ali v kake podobno oddaljene kraje, potem skoraj z gotovostjo pričakujejo porod na poti v porodnišnico. Mater in novorojenčka, ki je zajokal v rešilcu, seveda oddajo v roke pravim babicam. Da pa bi jim potem kdo rekel hvala, ker so pomagali pri porodu, pravijo ti fantje, se še ni zgodilo.

»Pet reševalnih avtomobilov imamo,« je povedal šef reševalne postaje Lojze Erman, ki ima na skrbi avtopark in pa osebni avtomobil za zdravnika ter še nekaj drugih vozil. »To sicer ni veliko, če vemo, da so ti avtomobili vedno na vožnji, saj nas ljudje pogosteje potrebujejo kot gasilce. Še kak dober avtomobil bi potrebovali, posebno pa večji kombi, imajo ga v Trzinu in Škofji Loki, v katerem je možno nuditi kompletno zdravniško pomoč. Lahko rečem, da imamo več kot drugi kraji, predvsem kar se tiče organizacije in opreme, nimamo pa seveda še dosti tistega, kar bi potrebovali za dovršeno nujno zdravniško pomoč. Služba pa bo že drugo leto veliko pridobila z novimi prostori, ko se bo lahko razširila v sedanje prostoroškega dispanzerja.«

L. M.

Užiška republika

domači barvni vojni spektakel

Velika zlata arena v Pulju 1974 — najboljši film leta

Režija: Žika Mitrović

Igrajo: Boris Buzančić, Božidarka Frajt, Rade Šerbedžija, Branko Milčević in Neda Arnerić

Na sporedu v kinu Center: 28. novembra ob 16. in 19. uri; 29. in 30. novembra ter 1. in 2. decembra ob 15. in 18. uri

v kinu Storžič: 3. decembra ob 16. in 19. uri

Vsem občanom čestitamo za dan republike!

Oddelek smučarske gimnazije deluje že drugo leto

Lani so na škofjeloški gimnaziji odprli poseben oddelek smučarske gimnazije. Vanj so vključili dijake iz vseh razredov, ki se aktivno ukvarjajo z zimskim športom in so člani enega od smučarskih klubov pri nas. Lansko šolsko leto je bilo v smučarski gimnaziji 13 dijakov. Letos so razpisali vpis za prvošolce. Priključili so se trije, tako da je v oddelku 16 dijakov.

Dijaki, ki so vpisani v smučarski oddelek, lahko odhajajo na treninge in tekmovanja tudi v času pouka. Razredniki in razredna skupnost spremljajo njihove učne uspehe in jim pomagajo. Profesorji pri dodatnem pouku, učenci pa pri prepisovanju snovi. Vodstvo šole je tudi priporočilo profesorjem, da dijakov

dan po končanih tekmovanjih ne sprašujejo. Letos bodo za dijake smučarske gimnazije pripravili skupen trening. Če bodo razmere ugodne, jih bodo na sneg popeljali med semestralnimi počitnicami. Če pa takrat ne bo snega, pa kasneje. Zamudo bodo nadoknadili z dodatnimi učnimi urami za smučarje in bolj intenzivnim poukom.

Na šoli so tudi povedali, da dijaki, ki so se vključili v oddelek smučarske gimnazije, po uspehu prav nič ne zaostajajo za kolegi, ki hodijo redno k pouku.

GLAS
Sreda, 27. novembra 1974

Izbrali ste najboljšega gorenjskega športnika in ekipo za leto 1974

Mladi kolesar kranjske Save Bojan Ropret in ekipa Save

Po maratonskem štetju sem s pomočjo kolegov Janeza in Jožeta preštel 421 glasovnic, ki ste jih letos za 19. zaporedni naslov za najboljšega športnika oziroma deseterico najboljših in 6. za najboljšo ekipo Gorenjske za leto 1974 poslali na naše uredništvo. Z veliko prednostjo je zmagal mladi kolesar Bojan Ropret ter ekipa Save, katere član je tudi letošnji zmagovalec.

Prvi je Bojan. Z gotovostjo pa trdim, da je ostali vrstni red precej klubsko pobarvan, saj sta na naslednjih mestih prav člana zmagovite ekipe Save Jože Valenčič in Slavko Žagar. In zakaj klubsko pobarvan? Funkcionarji Save so »kampanjsko« določevali preostali vrstni red. Le dva podatka: poznam vrsto vodilnih mož kluba in precej njihove »zlah-te«, ki so poslali tudi čez 30 ali več glasovnic. Ko smo začeli objavljati le-te, sem srečal znanca, ki mu je iz časopisa Dela molel cel šop našega. Šel je mimo mene kot da me ne pozna. In še drugi: vodilni je kar med svoje sodelavce v oddelku razdelil listke — ni jih bilo malo — da so glasovali za kolesarje.

Zmagal je Ropret. Priznam mu, da je med ostalimi gorenjskimi športniki dosegel odlične rezultate in da med svojimi vrstniki nima konkurence. Pri vašem izboru je iz ostale »plejade« najboljših med najboljimi. Ta uspeh vsekakor zasluži. Tudi drugi in tretji Valenčič oziroma Žagar sta odlična kolesarja, ki sta svoji ekipi na državnem prvenstvu prikolesarila drugo mesto. Toda vseeno bi se kolesarski delavci Save lahko zamislili tudi nad tem, da na Gorenjskem niso samo kolesarji, ampak tudi drugi športniki, ki so osvajali državne naslove,

podirali rekorde in ne nazadnje ponesli ime Kranja in Jugoslavije v svet.

1. BOJAN ROPRET (KK Sava — 3661 glasov) — Po letu 1967, ko je bila v naši anketi izbrana komaj 14-letna plavalca Triglava Lidija Svarc, je za njo drugi najmlajši, prvi komaj 17-letni dijak srednje tehnične šole v Iskri — strojna smer, Bojan. Bojan kolesari dobri dve leti in v teh dveh letih je v mladinski konkurenci dosegel imenitne uspehe. Njegova pa je bila letošnja sezona. Na državnem prvenstvu v Zagrebu je kar trikrat stopil na najvišjo stopnico. Je prvak v gorski vožnji, v vožnji na kronometer ter v zasledovalni vožnji na 4000 m. Obenem je tudi slovenski prvak, osvojil pa je tudi nekaj odličnih uvrstitev v mednarodni konkurenci — 3. v Pragi za trofejo Favorit. Letos res prva »sviolina« v svoji konkurenci in če bo tako nadaljeval, bomo v kratkem spet dobili kolesarja, ki mu ne bo para. Za osvojeni naslov najboljšega na Gorenjskem naše iskrene čestitke.

2. JOŽE VALENČIČ (KK Sava — 1977) — Kot kolesar se je kalil pri ljubljanskem Rogu. Lani se je borbeni reprezentant priključil Savi, ki je z njim pridobila na izenačenosti. Ta 26-letni Pivčan je bil 3. na cestnem prvenstvu SFRJ v Kraljevu, 7. za memorial Vida Račiča, na tradicionalni dirki Alpe-Adria pa je zasedel 38. mesto. To je le nekaj boljših uvrstitev tega kranjskega kolesarja, ki je uspešno nastopil tudi za reprezentanco.

3. SLAVKO ŽAGAR (KK Sava — 1275) — Slavko je kolesarsko kariero pričel pri domačem klubu in pod vodstvom trenerja Hvastija. Čeprav je imel letos manjšo krizo, je dobro vozil za državne barve. Bil je 12. v Kraljevu, 5. za gorsko prvenstvo SFRJ, enako mesto pa je osvojil na dirki Avnoja, medtem pa je dobil tudi dirko po poteh Podravine.

4. BOJAN KRİŽAJ (SK Tržič — 1000) — Že kot pionir je s svojimi vragolijami med slalomskimi vraticami opozoril nase. Nekaj mu je bilo priložnega že ob rojstvu, saj je iz smučarske družine. Odlično je startal letos med člani, ko je na svetovnem prvenstvu v alpskih disciplinah v St. Moritzu osvojil 13. mesto med vsemi slalomskimi svetovnimi asi. Bil je dvakrat prvi v Libanonu ter 16. in 21. v Visokih Tatrah. To mu je prineslo FIS točke, kar mu daje dobro startno osnovo v nastopanju v svetovnem pokalu za sezono 1974/75.

5. METKA PAPLER (AK Triglav — 923) — Prva dama diska v Jugoslaviji si je že na začetku se-

zone zadala nalogo, da izboljša svoj državni rekord. V pičlih dveh mesecih ga je presešla kar šestkrat. Prvič v Meranu (49,70 m), s 50,10 m je postala državna prvakinja, zadnjič pa ga je zalučala v Celju in z 51,14 m postavila novo znamko.

6. FRANC PETERNEL st. (SD Kranj — 914) — Že vrsto let je Franc st. stalen gost pri izbiri. Je eden najboljših pištolašev v državi. Na državnem prvenstvu letos v Ljubljani si je poleg državnega naslova s hitrostrelna pištolo pristreljal s 587 krogi tudi nov državni rekord. Končno so nanj postali pozorni možje iz SZ Jugoslavije in ga z reprezentanco poslali na svetovno prvenstvo v Švico. Ker pa jabolko ne pade daleč od drevesa, gre po očetovih stopinjah tudi sin Franci. Ta nadaljuje družinsko tradicijo, saj je mladinski državni prvak in rekorder.

7. BRANE MILOVANOVIČ (PK Triglav — 868) — Starter na prijeteljskem dvoboju Primorje: Triglav na Reki je v lepem morskem bazenu sprožil startni strel za 1500 m kralj moški. Med šestimi tekmovalci je bil tudi trenutno naš najboljši dolgoprogaš Brane. Že na 400 m in nato še na 800 m — tu je bil vmesni čas že boljši od državnega rekorda — je kazalo, da plava hitro in brez napa. Ko so se po 1500 m štoparice na cilju ustavile, je Milovanović s časom 17:28,0 postavil nov jugoslovanski rekord. Kot prvi Jugoslovčan se je spustil pod 18 minut in popravil že 10 let stari rekord Splitsčana Veljka Rogošiča. Je stalni reprezentant in prvak SRS na 100, 200, 400, 1500 m kralj ter 200 in 400 m mešano.

8. RUDI KNEZ (HK Jesenice — 846) — Mica, kot ga imenujejo soigralci v klubu in reprezentanci, ima to »smolo«, da je zadnja prepreka v hokeju. Je namreč vratar. In to dober, saj je letos za našo reprezentanco na svetovnem prvenstvu v Ljubljani skupine B osvojil enega največjih uspehov v zgodovini jugoslovanskega hokeja — 2. mesto. Tudi akreditirani novinarji tega prvenstva so ga postavili za najboljšega s številko 1 na hrbtu.

9. BOGDAN NORČIČ (SK Triglav — 835) — Smučarski skoki so atraktivna in lepa smučarska disciplina. Tež se je zapisal tudi Norčič in dosegel že lepe mednarodne in domače uspehe. Čeprav je v sezoni 1973/74 služil vojaški rok, je bil na svetovnem prvenstvu v klasičnih disciplinah v Falunu najbolje uvrščen Jugoslovčan. Na mednarodni prireditvi Planica 74 je bil 25., na

prvenstvu SFRJ pa 4. Letos se je še bolj zagrizel v delo in treninge, obenem pa je od skakalcev edini, ki ima olimpijsko normo za Innsbruck.

10. FILIP KALAN (TVD Gorje — 808) — Smučarski tek je disciplina, ki terja celega in zagriženega človeka. Filip to tudi je, saj je že leta med vodilnimi jugoslovanskimi tekači. Na prvenstvu SFRJ je prvak na 30 in 15 km, na svetovnem prvenstvu v Falunu pa je bil na 30 km med 70 tekmovalci soliden 38. Tudi za letošnjo sezono je pridno nabiral kilometre, ki mu bodo pomagali za še boljše rezultate in uvrstitve v mednarodni in domači smučini.

Ostali vrstni red (zastopanih je bilo 88 športnikov): 11. Franc Hvasti (KK Sava), 12. Štefan Pesjak (ALC Lesce), 13. Janez Gorjanc (SK Triglav), 14. Marjan Mesec (SK Triglav), 15. Rebeka Porenta (PK Triglav), 16. Jože Zupin (AMD Tržič), 17. Franc Peternel ml. (SD Kranj), 18. Peter Štefancič (SD Jesenice), 19. Jože Turk (KK Triglav), 20. Barbara Pikon (SK Radovljica).

Za primerjavo pri letošnji izbiri smo se odločili tudi za dve anketi. V prvi smo zaprosili za sodelovanje urednike slovenskih časopisov ter RTV. Našemu vabilu so se odzvali Drago Kranjc (Sportske novice Ljubljana), Evgen Bergant (Delo), Stane Fugina (Dnevnik), Bogo Skalicky (Večer Maribor) ter Marko Rožman in Tugo Klasinc (oba RTV Ljubljana). Njihove predloge, kakor tudi v naši interni anketi, smo ocenjevali po istem kriteriju kot za bralce.

Najboljši po predlogih urednikov — posamezniki: 1. Metka Papler, 2. Miran Gašperšič, 3. Rebeka Porenta, 4. Jože Turk, 5. Bogdan Norčič, 6. Brane Milovanović, 7. Bojan Križaj, 8. Rudi Knez, 9. Franc Peternel st., 10. Jože Valenčič;

ekipe: 1. HK Jesenice, 2. PK Triglav, 3. KK Sava, 4. RK Alples, 5. OK Bled.

V naši interni anketi pa so sodelovali: Albin Učakar, Andrej Zalar, Helena Jelovčan, Igor Guzelj, Janez Govekar, Jože Košnjek, Jože Javornik in Dušan Humer.

Vrstni red — posamezniki: 1. Metka Papler, 2. Brane Milovanović, 3. Bojan Križaj, 4. Bogdan Norčič, 5. Jože Turk, 6. Rebeka Porenta, 7. Miran Gašperšič, 8. Franc Peternel st., 9. Dušan Gorišek, 10. Filip Kalan;

ekipe: 1. PK Triglav in HK Jesenice, 3. KK Sava, 4. VK Triglav in RK Alples, 6. SK Triglav (teki).

Zmagovita ekipa Save. Od leve proti desni: J. Valenčič, Rakuš, Dovč, Žagar, Hvasti, Tulipan (člani), Reven, Stiven, Ropret, Cugelj in Udovič (mladinci).

V ponedeljek, 25. novembra, zvečer je bila dvorana Prešernovega gledališča prizorišče slavnostnega koncerta, posvečenega pomembnemu kulturnemu jubileju — 65-letnici obstoja glasbene šole v Kranju. Za uvod v prireditve, katere pokroviteljstvo so zaupali podpredsedniku izvršnega sveta skupščine občine Kranj Radu Pavlinu, je o razvoju šole, o težavah in uspehih, govoril direktor Alojz Ajdič, nato pa se je kolektiv s posebnimi priznanji oddolžil svojim članom, ki že deset, dvajset in več let ostajajo zvesti hiši; najlahtnejše odličje so podelili po stažu najstarejši sodelavki ustanove prof. Janji Zupančič (na fotografiji). Sledil je kulturni program. V prvem delu spreda so glasbeniki predstavili obiskovalcem 16 krajskih skládb tujih in domačih komponistov, da bi večer zaključil pevski zbor France Prešeren, ki je pod vodstvom Petra Liparja zapel pet pesmi. (-or)—Foto: F. Perdan

Na povabilo Kmetijsko živilskega kombinata iz Kranja so v ponedeljek obiskali novo skladišče semenskega in merkantilnega krompirja v Senčurju in novi moderni hlev z 289 ležišči v Poljčah predstavniki gorenjskih občinskih skupščin in družbenopolitičnih organizacij, predstavniki republiške skupščine in republiškega izvršnega sveta, kmetijski strokovnjaki, projektanti in graditelji novih objektov itd. Na ogledu so predstavniki Kmetijsko živilskega kombinata iz Kranja povedali, da se njihova organizacija združenega dela tvorno vključuje v uresničevanje zelenega plana. KŽK je prvo skladišče semenskega krompirja zgradil pred štirimi leti in sprejme 1500 ton blaga, drugega, z najsoodnejšo opremo, ki sprejme 3600 ton krompirja, pa letos. V prihodnjem letu namerava KŽK zgraditi v Senčurju še objekt, v katerem bodo skladiščni prostori in sortirnica. Načrti za novo skladišče so veljali 184.000 dinarjev, gradbena dela 5.774.000 dinarjev, oprema, izdelana v ZRN in na Nizozemskem, pa skupno več kot milijon dinarjev. Razen KŽK so sredstva prispevali Zvezna direkcija za rezerve živil, Jugoslovanska investicijska banka Beograd, Ljubljanska banka in Semernarna. Nov poljski hlev je dolg 97 in širok 25 metrov. V njem je 289 ležišč ter najsoodnejša oprema za krmiljenje in spravilo ter čiščenje gnoja. Gradnja novega hleva se je začela maja lani. Proizvodnja je kljub temu normalno tekla, čeprav je to terjalo od 18-članskega kolektiva izredne napore. Z novim hlevom so se zmogljivosti poljske farne povečale in bo lahko kooperacija s kmeti pri vzreji plemenskih telic še močnejša. Tudi okolica obrata v Poljčah je sedaj lepše urejena. Vrednost investicije presega 7.200.000 dinarjev. Denar in posojila so razen KŽK prispevali sklad gospodarskih rezerv občine Radovljica, Ljubljanska banka in Splošno gradbeno podjetje Sava Jesenice. (jk) — Foto: F. Perdan

Za boljše delo službe zaposlovanja

Na področju zaposlovanja na Gorenjskem že dlje časa obstajajo nesorazmerja in razna odstopanja od družbeno programiranih ciljev. Zadnja leta močno narašča stopnja zaposlenosti, precej več kot je planirana. Po eni strani se tako lahko zaposlijo vsi delavci na našem področju; vendar pa vemo, da je potreba po delavcih preveč, zato jih gorenjska regija že nekaj let ne more več pokrivati z naravnim prirastom, ampak moramo delavce »uvažati«. Naravni prirast pomeni za Gorenjsko 2400 delavcev letno, kar pa je le 35 do 37 odstotkov potreb, ki jih prijavi delovne organizacije. Zaradi takega po splošnem mnenju prekomernega zaposlovanja, se tudi struktura kvalifikacij prepočasi izboljšuje. Na Gorenjskem je še vedno 53 odstotkov delavcev brez strokovne kvalifikacije.

To je seveda le nekaj problemov na področju zaposlovanja v gorenjski regiji, ki jih bodo morale strokovne službe skupnosti za zaposlovanje v skladu s programiranimi temeljnimi nalogami reševati v naslednjem obdobju. O teh bodočih nalogah smo se pogovarjali z direktorjem Komunalnega zavoda za zaposlovanje Kranj Slavkom Kalanom.

»Res je,« pravi direktor, »da se v gorenjski regiji že nekaj časa kažejo precejšnja nesorazmerja na področju zaposlovanja. Prav sedaj pripravljamo strokovne službe zavoda gradivo, ki bo vsebovalo problematiko zaposlovanja v naši regiji. Gradivo bo — tako smo si zamislili — informacijsko, problemsko in akcijsko. Občutek imamo namreč, da naše delo, sploh naloge našega zavoda, v regiji niso dovolj poznane, zato bomo to gradivo poslali vsem delovnim organizacijam v regiji. Seveda pa bo v gradivu tudi več predlogov, kako naj se problemi na področju zaposlovanja rešujejo in kdo po našem mnenju naj bi pri tem poleg strokovnih služb zavoda še sodeloval.«

Kdo pa naj bi še sodeloval s strokovnimi službami zavoda?

»Predvsem smo mislili poglobiti sodelovanje s kadrovske službami v delovnih organizacijah. Kadrovske službe sicer že sedaj sodelujejo z nami, vendar pa ugotavljamo pomanjkljivosti. Njihova naloga je ugotavljanje potreb po delavcih v delovni organizaciji, podatke pa sporočijo nam ali pa tudi ne. Če pa jih, so navadno roki, da jim preskrbimo potrebne delavce, zelo kratki. Med zavodsko in medrepubliško sodelovanje pri iskanju delavcev pa vedno ne poteka tako hitro kot bi bilo želeto, zato je kritika, če ne preskrbimo dovolj hitro delavcev, čisto neupravičena. Sicer pa si prizadevamo, da bi bila kadrovska politika in zaposlovanje sestavni del dolgoročnega razvoja delovnih organizacij.«

»S tem gradivom, ki ga pripravljate, boste seznanili tako delovne organizacije na Gorenjskem kot tudi družbenopolitične organizacije v občinah in tudi medobčinska telesa s problemi zaposlovanja. Vendar pa zaposlovanje ni edina naloga vaše službe...«

»Res, poleg posredovanja dela, opravljamo še naloge pri poklicnem izobraževanju, poklicnem usmerjanju, zavarovanju brezposelnih itd. No, ravno v zadnjem času se je pokazalo, da lahko naše službe zelo veliko naredijo za področje štipendiranja. Zgodilo se je namreč, da so iniciativni odbori za podpis dogovora o štipendiranju v gorenjskih občinah razen v jeseniški vse delo prenesli na naše službe in mi smo ga zadovoljivo opravili. Mislim pa, da je politika štipendiranja le del kadrovske politike, katere teža naj bi se sčasoma bolj prevesila na naše strokovne službe zavoda. Skratka, naš zavod bi bolj kot sedaj moral postati kadrovska služba regije in bolj kot sedaj opravljati delo za potrebe delovnih organizacij in občin.«

Kakšne naloge pa vas čakajo glede nezaposlenih?

»Za nekaj časa ostaja v regiji skupina 360 do 400 nezaposlenih, ki kljub velikemu povpraševanju po delovni sili ne najdejo zaposlitve. Pravimo, da so težje zaposljivi. Prav zdaj delamo skupaj z občinskimi sindikalnim svetom analizo o tej skupini, izsledke pa bomo uporabili skupaj z zdravstveno službo pri iskanju rešitve za te ljudi.«

L. M.

Športnemu društvu Triglav Bloudkova nagrada

Plakete so z Gorenjskega prejeli Aleks Čebulj, Miran Gašperšič, Pavel Kobilica, Marjan Peternelj, Jože Turk

Ljubljana, 26. novembra — V prostorih Kluba poslancev je bila popoldne jubilejna, že 10. podelitev Bloudkovih nagrad in plaket. Med športnimi organizacijami je najvišje priznanje prejelo športno društvo Triglav iz Kranja, med posamezniki pa 'so bili nagrajeni: Slavko Demšar (Izola), Jože Glonar (Novo mesto), Aleš Kunaver (Ljubljana) in Jože Svigelj (Ljubljana).

Letošnje nagrajence je v imenu zveze organizacij za telesno kulturo Slovenije pozdravil in jim čestital Janez Kocijančič, nagrade in plakete pa sta podelila predsednik zveze organizacij za telesno kulturo Slovenije Marjan Lenarčič in predsednik žirije Bojan Polak-Stjenka. V kulturnem programu pa je sodeloval oktet Gallus.

Nagrade in plakete z Gorenjskega:

A. BLOUDKOVA NAGRADA — ŠPORTNO DRUŠTVO TRIGLAV KRANJ

Bloudkovo nagrado je prejelo ŠD Triglav za 20-letno uspešno in plodno delovanje v občini Kranj. ŠD Triglav je ob ustanovitvi pred 20 leti združilo dotlej šest samostojnih društev v enovito organizacijo. S tem je začelo preraščati lokalne okvire in zanesljivo izboljševati športne dosežke. V prvih desetih letih se je število klubov podvojilo, društvo je doseglo jugoslovansko raven.

Obenem s razvojem telesnokulturne dejavnosti se je v društvu krepilo tudi strokovno delo, razvijali so se samoupravni odnosi, snovala se je pomembna materialna osnova društva, kar je mnogo prispevalo k izgradnji športnih objektov: smučarskega doma na Joštu, kegljišča, kopališča, stadiona in plastične smučarske skakalnice.

Športno društvo Triglav Kranj je razvilo tudi strokovno delo z mladino v okviru športnih šol in se prirodno vključevalo v splošno družbeno življenje na svojem področju. Sodelovalo pa je tudi s sorodnimi organizacijami v zamejstvu. Za 20-letno uspešno dejavnost športnega društva Triglav Kranj je značilna nenehna rast, širina, množičnost in strokovnost.

B. Bloudkove plakete — Aleks Čebulj, Radovljica (za vadi-teljsko in organizacijsko delo)

Aleks Čebulj že več kot 20 let deluje v smučarskem klubu Radovljica. Tesno je povezan z vzgojo mladih smučarjev in smučark, ki so osvajali republiška, državna in balkanska prvenstva kot člani državne reprezentance. Uspešno deluje kot pedagog in organizator. Velike zasluge ima pri prirejanju smučarskih šol za mladino in pri vzgoji strokovnih kadrov. Čebulj je eden glavnih pobudnikov in organizatorjev množičnih tekmovanj med gorenjskimi osnovnimi šolami ter za gradnjo in urejanje športnih objektov. Aktivno in uspešno deluje tudi kot član strokovnih organov republiške in jugoslovanske smučarske zveze.

Miran Gašperšič, Jesenice (za tekmovalne dosežke)

Gašperšič je že 10 let član državne smučarske reprezentance v alpskih disciplinah in je prav letos dosegel svoj največji uspeh. Na svetovnem prvenstvu v St. Moritzu je bil v slalomu 11. To je najboljša uvrstitev naših alpskih tekmovalcev na svetovnih prvenstvih in olimpiadah. Poleg tega je bil večkratni državni prvak v slalomu in veleslalomu. Je zelo prizadeven in discipliniran športnik, tako da je lahko za zgled mladini.

Pavel Kobilica, Gorje (za tekmovalne dosežke)

Sprva je bil vsestranski športnik, nato se je posvetil predvsem smučarskemu teku in v tej disciplini dosegel velike uspehe. Štirikrat je bil republiški prvak in dvakrat državni v biatlonu. Trikrat je bil drugi na državnem prvenstvu, trikrat je teklen v zmagovalni štafeti državnega prvenstva. Pred dvema letoma je prenehal aktivno tekmoovati, nakar se je vpisal na trenersko šolo in se posvetil vzgoji mladih tekačev pri TVD Partizan Gorje.

Marjan Peternel, Podnart (za tekmovalne dosežke)

Ze 1970 se je vključil v društvo paraplegikov in je učitelj, aktiven športnik in stalni član državne atletske in košarkarske reprezentance paraplegikov. Z velikim uspehom je sodeloval na raznih mednarodnih prvenstvih in tekmovanjih. Lani je na evropskem prvenstvu na Dunaju osvojil dve srebrni in eno bronasto medaljo, letos pa na mednarodnih igrah v Rimu dve srebrni in dve bronasti. Največji uspeh je dosegel letos na svetovnem prvenstvu, ko je osvojil tri zlate medalje, in sicer v metu diska, kopja in krogel.

Jože Turk, Kranj (za tekmovalne dosežke)

Kot član kegljaškega kluba Triglav in kot stalni član državne reprezentance je Jože Turk dosegel vrsto najvidnejših uspehov. Štirikrat je bil državni prvak med posamezniki in osemkrat v moštvu kranjskega Triglava. Kot posameznik ali v dvojicah je bil petkrat republiški prvak, kot član ekipe Triglava pa je kar osemnajstkrat dosegel naslov republiškega prvaka. Zelo uspešno je nastopal tudi za državno reprezentanco in je z njo osvojil eno zlato in srebrno ter dve bronasti medalji.

J. Javornik

Škofja Loka je pred dnevi gostila najboljše kolesarje Jugoslavije. V kino dvorani Sora so namreč slovesno podelili »Zlato kolo«, ki ga že četrto leto zapored podeljuje za najboljše kolesarske dosežke beograjsko podjetje »Jugobicikl«. V glasbeno zabavni prireditvi — igral je ansambel Mojmir Sepeta s pevko Eldo Viler — je letos »Zlato kolo« iz rok generalnega direktorja »Jugobicikla« Dušana Stevanovića prejel domačin, član ljubljanskega Roga — kolesarji Roga skupaj s to našo največjo tovarno koles v Jugoslaviji praznujejo srebrni jubilej — Drago Frelih. Doslej so to najvišje kolesarsko priznanje osvojili: leta 1971 Zdenko Bilic (Siporeks Pulj), leta 1972 Eugen Pleško (Astra Ljubljana), leta 1973 Jože Zakotnik (Rog) in letos Drago Frelih. (-dh) Foto: F. Perdan